

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 1

červen 2018

Smiřičtí ochránci přírody pomáhají obnovit zanikající tradice – 24. března vynesli z našeho města Moranu. O jejich dalších aktivitách se můžete dočíst na str. 16–18.

Z obsahu:

Zprávy z OÚ Holohlavy

Pozvánka na oslavy 700 let
od první zmínky o obci Holohlavy

str. 6

Poněkud smutné výročí

Střední škola potravinářská
letošní rok ve Smiřicích končí

str. 12

Smiřický téměř českým králem

Co zabránilo Albrechtu Janu Smiřickému
k cestě na český trůn

str. 24

Slovo starosty

Vážení občané,

je tu další číslo Zpravodaje a s ním i prostor pro informace o dění v našem městě. V letošním roce probíhají ve městě akce, které se nejvíce dotýkají dopravy a také chodců. Omezení před nádražní budovou je prakticky u konce a vstup do města je tak o poznání důstojnější.

Ve směru od závor probíhá výměna vodovodu na hlavním průtahu městem. Investorem akce je VAK Hradec Králové a zhotovitelem akce jsou VAK STAVBY. Část mezi železničními závorami a mostkem přes Mlýnský náhon měla být hotova již v loňském roce. Akce se bohužel posunula, a to způsobilo ještě větší dopravní komplikace na hlavní ulici, kterou vedla objízdná trasa do Kršovky. Jednalo se o objížďku vyvolanou uzavřením hlavní ulice ve středu města z důvodu výměny kanalizace mezi křižovatkami Palackého – Jiráskova a Palackého – Ed. Karla.

Výměna vodovodu, stejně jako výměna kanalizace, jsou předzvěstí blížící se kompletní rekonstrukce průtahu městem. Rekonstrukce krajské komunikace procházející městem bude zahájena v polovině srpna. Práce začnou u železničních závor a budou pokračovat směrem do města. Letošní etapa skončí před křižovatkou Palackého – Jiráskova. Pro ulici Husovu bude vytvořen provizorní výjezd do Zahradní a její obsluha nebude nijak významně omezena. Ulice Hanzova bude občasné uzavírání a občané v ní bydlící budou včas informováni o dočasném uzavření, aby mohli svá vozidla přeparkovat třeba do ulice Nádražní.

V letošním roce bude křižovatka Palackého – Jiráskova průjezdná. Výjezd z Jiráskovy bude však pouze směrem ke kapli. Úsek od této křižovatky k závorám bude dotčen kompletní rekonstrukcí. Chodníky podél hlavní silnice, které již jsou v zámkové dlažbě, budou zpět zdlážděny. Úseky chodníků, které jsou ještě ve staré dlažbě 30 x 30 cm, budou předlážděny do zámkové dlažby.

Další investici do dopravní infrastruktury připravujeme na Sídlišti. Rádi bychom v této lokalitě v letošním roce vybudovali nová parkovací místa v rámci I. etapy. Další etapy obsahující nové chodníky, dětské hřiště a dlážděnou plochu u garáží, které jsou u Mlýnského náhonu, budou následovat v dalších navazujících letech.

Z důvodu bezpečnosti byla také provedena rozsáhlá rekonstrukce sprinterské rovinky školního hřiště, která byla zvlněna kořeny přilehlých stromů.

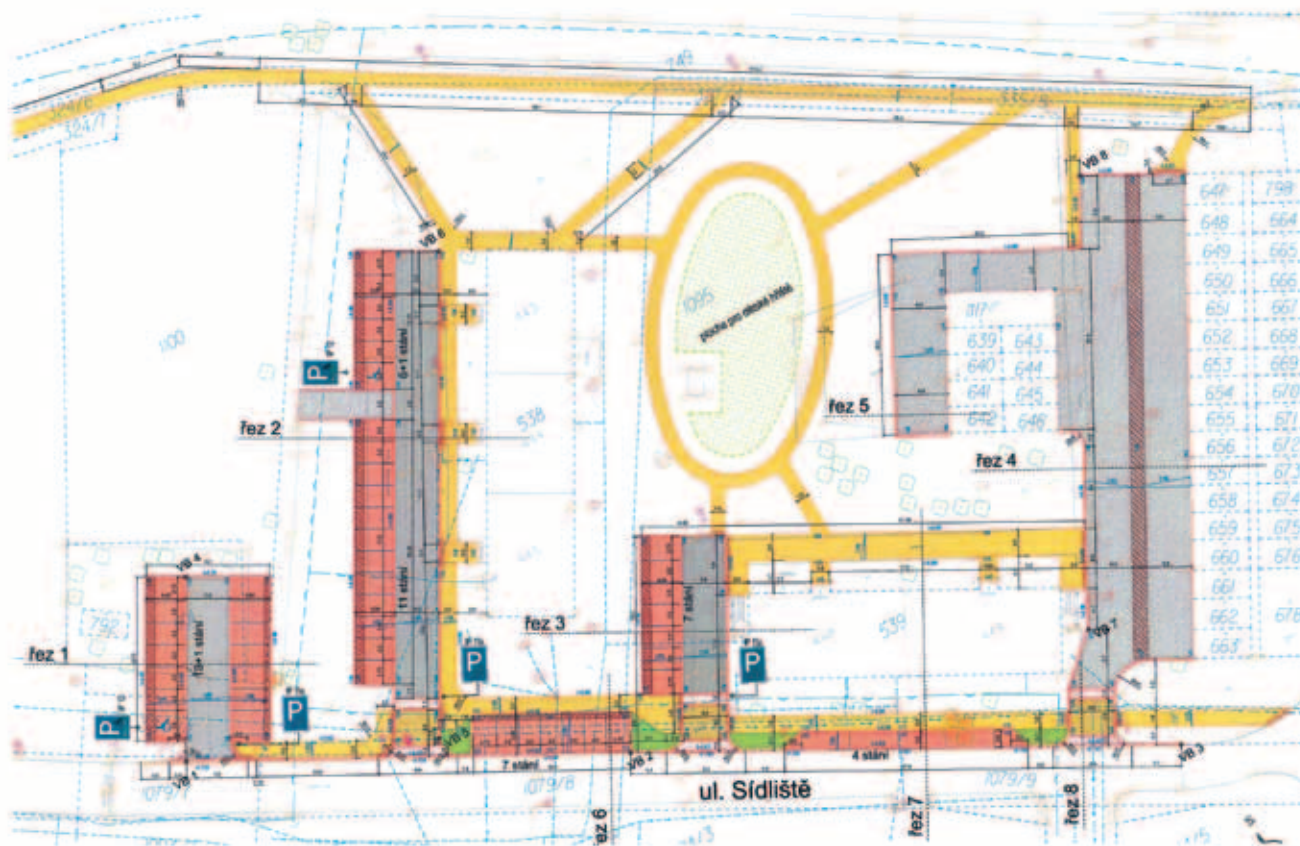
Další dokončenou akcí je oprava fasády budovy DDM. Z důvodu polohy budovy DDM v pohledové ose kaple byla barevnost fasády stanovena odborem památkové péče.

Rekonstrukce se dočká i ulice U Vlečky. Postupně budou opraveny i ostatní panelové ulice ve městě.

Závěrem mi dovoluji popřát všem pohodové léto a dětem hezké prázdniny.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice

Vážení občané,

čas utíká a téměř polovina roku je za námi. Stejně jako ve městě, je na úřadu plno práce. V lednu jsme zajišťovali průběh volby prezidenta ČR, v současné době se již připravujeme na volby komunální a senátní, které proběhnou na podzim.

Nad rámec běžných agend si vyžádala hodně času a práce implementace nařízení Evropské unie o ochraně osobních údajů (GDPR). Úřad jako orgán veřejné správy vždy plnil veškeré povinnosti týkající se ochrany osobních dat a další opatření v podobě GDPR znamená nárůst administrativních a organizačních opatření.

Možná jste někteří již zaznamenali, že letos nevidáte ve městě pracovníky přijaté z úřadu práce na úklid veřejných prostranství. Důvod je jednoduchý – nejsou. Míra nezaměstnanosti je nízká, firmy se o dobré zaměstnance přetahují. Na druhé straně u těch, kteří jsou dlouhodobě na úřadu

práce, se zájem o práci vytrácí. Údržba města je proto již od loňska zajišťována nejen našimi stálými zaměstnanci, ale i smluvně.

V srpnu končí po čtyřicetileté letce na pozici referentky odboru výstavby paní Věra Kvapilová. Dovolte mi poděkovat jí touto cestou za její práci a popřát hodně zdraví a pohody v další životní etapě. Její agendu stavebního úřadu pro katastrální území Smiřice, Rodov a Holohlavy přebírá paní Monika Tázler Kubová.

Přeji Vám všem pěkné léto, hodně pohody a odpočinku.

Mgr. Věra Hottmarová

Zprávy z městského úřadu

ÚDRŽBA ZELENĚ

Ve Smiřicích v letošním roce probíhá jak údržba již vybudovaných trvalkových záhonů, tak budování nových. Údržbou prošly záhony na náměstí, kde bohužel uschnul jeden jasan, i přes pravidelnou péči našich zaměstnanců. Další péči v podobě zastřížení dostal záhon klečí před Kulturním střediskem Dvorana.

Nově jsou zbudovány dva trvalkové záhony u Domu s pečovatelskou službou, které ještě čeká dosadba půdokryvných růží a na podzim pěti stromů (tři jinyany dvoulaločné, po jednom javoru červeném a vrbě bílé).

Další úpravou projdou rabátka před Kulturním střediskem Dvorana u přechodu, která budou osázena jalovci a dojde tak k pohledovému propojení se záhonem přímo u Dvorany. Na sídlišti Gen. Gavorova se zatravní rabátka z boku domů 554, 557 a 558 a vysadí se do nich okrasné kvetoucí keře jako solitéry. Před nádražím po vybudování nových povrchů také vzniknou záhony, které nahradí těžko udržovatelný trávník plný plevelů.

Ve Smiřicích bude dále probíhat v průběhu roku pravidelná údržba, jak sečení trávy a likvidace plevelů, tak kontrola vzrostlých stromů, které v průběhu léta budou z plošiny udržovány bezpečnostním řezem, tedy odstranění suchých či špatně rostlých větví, u kterých hrozí díky jejich váze odlomení. A dále také odstranění nebezpečných jedinců, kteří bohužel přibývají s dlouhodobým suchem, které trápí celou republiku již 7 let. Především vzrostlé smrky jsou oslabené a napadá je kůrovec, což v kombinaci s čím dál častějšími silnými větry vytváří větší riziko vyvrácení nebo častěji ulomení vrchní části stromu.

V Rodově je situace podobná, tam v posledních letech postupně odumírají vlivem sucha především břízy, které jsou postupně káceny. Zajímavostí je u rodovského hřbitova vzrostlá lípa, v jejíž dutině si sršní udělali hnízdo, které muselo být odbornou firmou zlikvidováno, bylo vykouřeno. To se nelíbilo dalším obyvatelům dutiny a to myším, kterým evidentně sršní hnízdo nad hlavou nevadilo. Bohužel lípa je velmi špatně rostlá, kdy neodborným ořezem při výsadbě či v průběhu růstu došlo k vytvoření tlakového větvení, které hrozí rozlomením, a také je napadena houbou o báze kmene. Prozatím bude sledována, ale bohužel se v nejbližších letech nevyhne pokácení a nahrazení novou lípou, jakákoliv stabilizace je bohužel již nemožná.

V Rodově také v letošním roce proběhne budování protipovodňového poldru. Dne 16. 5. bylo staveniště předáno firmě, která bude nejdříve skrývat ornici, aby mohl proběhnout archeologický průzkum, a pak se přistoupí k samotnému vybudování poldru včetně cest a protierozní hrázky a zasakovacího pásu. Předpoklad je dokončení ještě v letošním roce.

PŘEHLED SYSTÉMU NAKLÁDÁNÍ ODPADŮ PRO SMIŘICE, RODOV A TROTINU

Tuhý komunální odpad

Každá domácnost si zajišťuje vlastní nádobu a určí si četnost svozu. Svozový den je středa, popelnice musí být připravená od 6 hodin ráno, víko dovřené. Odpad přiložený k popelnici svezí firma pouze v pytlích s logem, které jsou k zakoupení na pokladně MěÚ Smiřice za 50 Kč.

Bioodpad

je nutné odvézt vlastními prostředky do areálu firmy AGRO CS a.s. v ulici Cukrovarská. Otevírací doba firmy AGRO:

- duben až červen: PO–PÁ 8:00 až 17:00, SO 8:00 až 12:00,
- červenec, srpen: PO–PÁ 8:00 až 14:30, SO zavřeno
- září, říjen: PO–PÁ 8:00 až 16:00, SO 8:00 až 12:00
- listopad: PO–PÁ 8:00 až 16:00, SO zavřeno
- prosinec až březen: PO–PÁ 8:00 až 14:30, SO zavřeno

Sběrný dvůr

Nachází se u přejezdu na Zderazi v ulici Cukrovarská, slouží i pro občany Holohlav. Otevřeno je v úterý 15–18 a v sobotu 8–12 hod.

Zde může občan odevzdat bezplatně tyto druhy odpadu: papírové, plastové (i polystyrenové) a skleněné obaly (i velkoobjemné), pneumatiky (pouze nepoškozené a bez disku), kovový odpad, objemný odpad (nábytek, matrace, lino, koberce apod.), vyřazené kompletní elektrospotřebiče (ledničky, televize, velké i malé elektroprístroje, suché monočládky, zářivky, výbojky), oděvy, boty, kabelky, bytové textil, prostěradla, přikrývky, oblečení a hračky (ne textil mokré, plesnivé, znečištěný zeminou a ropnými látkami a průmyslové ústřížky látek), nebezpečný odpad (rozpuštěná, kyseliny, fotochemikálie, oleje, barvy, léky, autobaterie apod.).

Za poplatek:

- stavební suť 50 Kč / 100 kg (směsi nebo oddělené frakce betonu, cihel, tašek a keramických výrobků),
- izolační materiály s obsahem azbestu, stavební materiály obsahující azbest 250 Kč / 100 kg

Tříděný odpad

se ukládá do kontejnerů na plasty, sklo, papír a tetrapack, které jsou rozmístěny po celém území města (celkem 23 stanovišť).

Barbora Luxová, odbor správy majetku a životního prostředí

PLÁNOVANÉ AKCE V ROCE 2018

Vážený spoluobčaně,

rád bych Vás informoval o některých akcích, které jsou naplánovány na letošní rok. V dubnu a květnu byla provedena rekonstrukce běžecké dráhy okolo hřiště s umělým povrchem před základní školou.

Od dubna do srpna bude probíhat oprava fasády na budově čp. 205 v Palackého ulici (loutkové divadlo + Dům dětí a mládeže).

Na měsíc červenec jsou naplánovány dvě akce a to jednak rekonstrukce ležatých rozvodů studené, teplé a cirkulační vody v suterénu budovy mateřské školy ve Smiřicích, a dále rekonstrukce komunikace ulice U Vlečky, kde bude vyměněn stávající panelový povrch za asfaltový.

Začátkem září by měla být zahájena poslední etapa opravy fasády na budově čp. 48 v Palackého ulici (zdravotní středisko) a to jeho boční část nad lékárnou.

Na období prázdnin je naplánována rekonstrukce vytápění objektu budovy Základní umělecké školy v Jiráskově ulici, kde se s ohledem na zastaralý a neefektivní způsob vytápění přistupuje k plynofikaci. Zároveň s touto akcí proběhne rekonstrukce rovněž zastaralé elektroinstalace, která bude spojená s opravou vnitřních prostor.

Ing. Petr Filip,
vedoucí odboru správy majetku a životního prostředí

Zprávy z matriky

Dne 3. března 2018 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo Vítání občanů města Smiřice a obce Holohlavy, kterého se zúčastnily děti: Klára Volejníková, Jan Daněk, Ema Richterová, Kristýna Ducháčková, Tobiáš Veselovský, Lukáš Samek a Gabriela Čermáková. Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:
prosinec – Věra Šteffenová
leden – Anastazie Beránková
únor – Božena Dvořáková
březen – Jiří Heřman

85. narozeniny oslavili:
listopad – Andrej Mesaroš
prosinec – František Najman
leden – Miroslav Bureš
únor – Alena Brožová
březen – Libuše Fumferová

90. narozeniny oslavili:
prosinec – Marie Jedličková
březen – Jiří Pour

95. narozeniny oslavil:
březen – Vratislav Dvořák

Všem jubilantům upřímně gratulujeme a do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

SNÁTKY (prosinec 2017 – květen 2018)

15. 12. Erbovní sál	Jiří Patočka, Hradec Králové
Věra Křížová, Hradec Králové
15. 12. Erbovní sál	Ivan Paulus, Jaroměř
Eva Krejcarová, Jaroměř
6. 1. Erbovní sál	Stanislav Müller, Jaroměř
Petra Koutníková, Hradec Králové
16. 2. Kaple Zjevení Páně	Milan Dostál, Nedeliště
Gabriela Burdová, Hradec Králové
3. 3. Erbovní sál	Jiří Heršálek, Praha
Šárka Knittelová, Smiřice
18. 5. Erbovní sál	Liboš Hujer, Pardubice
Ivana Fajfrová, Hradec Králové
Gustav Charouzek, Hradec Králové
Kateřina Procházková, Hradec Králové

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

prosinec – Anežka Pozdílková, Drahomíra Šípová
leden – Stanislava Kozová, Zdenka Panenková
únor – Jaroslav Koza, Ladislav Vaško
březen – Stanislav Wahle, Alenka Žitková
duben – Bohumír Šmejda, Miroslav Knittel, Marie Bracíníková,
Libuše Hamáková, Miloslav Svatoň
květen – Blanka Nádvorníková, Irena Petriková

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

Dne 20. března 2018 uplynulo již 10 smutných let, kdy nám navždy odešel milovaný manžel, tatínek a dědeček pan **Svatopluk Muzikant**.

Vzpomeneme také jeho nedožitých 90. narozenin 9. listopadu 2018.

Stále s láskou vzpomíná manželka a synové Svatopluk a Luboš s rodinami.

Vzpomínáme ...

Dne 16. srpna 2018 to bude 5 let, co nás navždy opustil námi milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan

Josef Čermák.

Pokud jste ho i Vy měli rádi, vzpomeňte si s námi.

Manželka a dcery s rodinami.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

OPRAVA SILNICE I/33 BUDE POKRÁČOVAT

Po opravě silnice v naší obci pokračovaly úpravy silnice a příkopů v katastru Smiřic, Holohlav a Trotiny. V roce 2019 budou úpravy této silnice pokračovat směrem k Černožicím. Byli jsme seznámeni se základním konceptem projektové dokumentace k úpravám hráze rybníka. Zde totiž dochází průjezdem těžkých kamiónů k posunu a vyklášení opěrné zdi a mostního křídla – to je třeba urgentně řešit. Vidíme to i na naší obecní lávce pro pěší, která se naklání stále víc. Práce budou trvat v jarních měsících 2019 delší dobu, jelikož v tělese silnice se budou budovat betonové mikropiloty, železobetonová deska, kde se bude muset počítat se zráním betonu. Na jízdu v jednom jízdním pruhu jsme si zvykli, a tak nás už nic nepřekvapí! Na budování dálnice D11 si ještě chvíli počkáme, ale máme slíbeno od pana ministra dopravy Ťoka, že se začne ještě tento kalendářní rok.

Potvrzením slibu pana ministra může být to, že 15. května s dalšími mnoha oficiálními hosty poklepal na základní kámen k budování dálnice v úseku Smiřice–Jaroměř a stavba D11 bude tímto zahájena.

ČARODĚJNICE

se opět páliły v prostorách na louce U Svatých, v místech, kde se již dnes měl budovat „Sportovní park“. Všechna stavební povolení máme, a proto jsme v měsíci lednu vypsalí řádné výběrové řízení dle zákona o zadávání zakázek. Po měsíci, kdy vše bylo uveřejněno na „Portále zadavatele“, nabídku podala pouze jedna stavební firma, a to až z Plzně. Po dalším dopisování a doplňování povinných dokladů nám pro velké množství kontraktů odmítla podepsat smlouvu o dílo, a proto jsme museli celé výběrové řízení zrušit.

Věřím, že se v zastupitelstvu ve III. čtvrtletí letošního roku dohodneme a vypíšeme nové výběrové řízení, kde se nějaký zhotovitel i přes obrovské přebytky práce na trhu najde.

POZVÁNKA NA OSLAVY DO HOLOHLAV K PŘÍLEŽITOSTI 700 LET PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY O NAŠÍ OBCI

O přípravách programu jsme vám psali již v minulém Zpravodaji. Nyní berte tento článek jako pozvánku na sobotu **15. září 2018** s tímto programem:

Od 14.00 do 14.50 hodin se uskuteční v kostele sv. Jana Křtitele koncert žáků ZUŠ Jaroměř. Časově bude navazovat žehnání znaku a nového praporu obce našim panem farářem. Po této ceremonii půjde od kostela průvod za účasti vlajkonošů, našich dětí z mateřské školy, mažoretek a občanů k samoobsluze, kde bude vysazena k tomuto výročí památná lípa. Dále půjde průvod do parku, kde bude již od 13.00 hodin na pódiu reprodukována hudba s taneční skupinou MP 2. Moderátorka bude přichozí informovat o celém programu a upozorňovat na jednotlivé akce.

Po příchodu průvodu bude pokračovat program na pódiu – vystoupení dětí z mateřské školy, holohlavské mažoretky IZABEL. Následovat bude seznámení se symboly obce – znakem a vyšívaným praporem, křtění knihy o Holohlavech, kterou obec vydává rovněž k tomuto výročí s autorkou a vydavatelkou Helenou Rezkovou a spoluvydavateli Přemyslem Andrysem a Miroslavem Volákem. Křtu knížky se zúčastní i pan PhDr. Ondra Tikovský – historik našeho okolí, který např. objasní, proč okolní obce po pravé straně Labe všechny končí na „ICE“ a další, pro něho známá fakta. Průběh různých vystoupení bude doprovázet živá hudba. Celé sobotní setkání ukončí večer skupina VAŤÁK – Kabát revival.

Z doprovodného programu bude pro děti „Dětský koutek“ s programem v sále kulturního střediska, stánek v parku s rukodělnými pracemi, malování na obličeje a střelba z kuše. Dále na farské zahradě před areálem Trotina Auto bude středověká vesnice s kapelou a stany. Sedm rytířů s bubínkem vás sami pozvou na své historické představení šermu procházkou a bubnováním ve vybraných ulicích. Na farské zahradě samozřejmě také nebude chybět stánek s posezením a občerstvením.

V ulici Školní bude Staročeský jarmark SHŠ Mráčtí, kde se můžete podívat, jak se dříve žilo, jak a co se k jídlu vyrábělo – a můžete i ochutnat! V sále kulturního střediska bude mít Přemek Andrys výstavu svých historických fotografií a na televizní obrazovce půjde i film, spot o Holohlavech. Po sedmácté hodině bude v sále probíhat i autogramiáda autorů knížky „HOLOHLAVY“.

Ulice Dlouhá bude zastavěna historickou a současnou hasičskou technikou, kterou zajišťují naši hasiči, kteří pozvali své známé, kteří dobovou techniku vlastní. Ve firmě Trotina Auto bude rovněž otevřeno, kde v prostorách „DVORA“ bude Den otevřených dveří. Mezi Holohlavami a Smiřicemi bude v půlhodinových intervalech jezdit zdarma „Turistický vláček“ z Dopravního podniku HK, a to od 13.30 hodin do 19.00 hodin, který bude svážet a rozvážet návštěvníky našich oslav (Plánek – viz příloha). Kdyby nebylo možné z důvodů oprav silnice zajíždět ve Smiřicích až na Palackého třídu a ke Kapli Zjevení páně, zastávky Turistického vláčku budou pouze na sídlišti Gen. Govorova. Od našeho pana faráře máme slíbeno, že po hlavním programu v parku bude možno nahlédnout i na holohlavskou faru, auly a kaple. O kompletní občerstvení se nám postará Mirek Teplý se společností Gastro Lucie z Jaroměře, který bude mít v parku velké stany s lavicemi a řadu stánků s občerstvením.

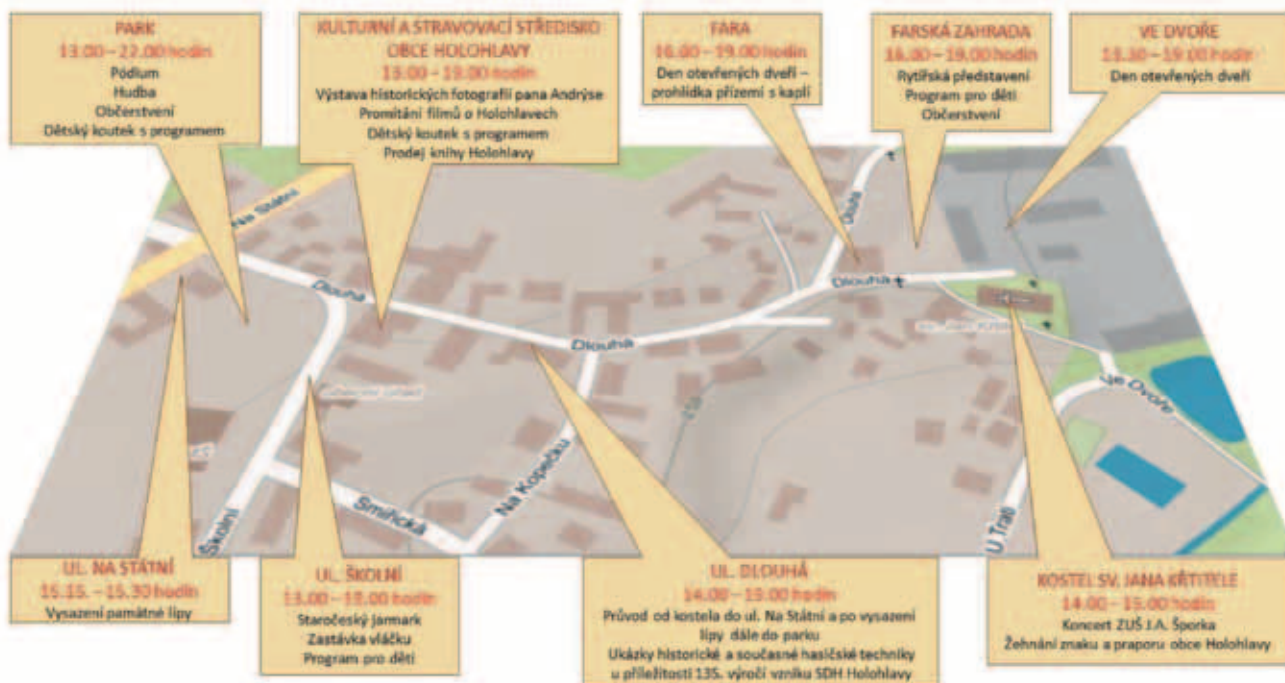
Z programu vidíte, že navštívit holohlavský park bude opravdu zážitek, a proto jste všichni srdečně zváni. Všichni pořadatelé, kteří se této pro nás největší akce účastní, si přejí, aby se vše podařilo, vyšlo hezké počasí a aby si všichni návštěvníci odnášeli co nejkrásnější zážitky. Neboť organizace, počínaje zajištěním elektriky (130 Ampér) přímo z trafostanice, přes uzávěry ulic ve středu obce, parkování aut návštěvníků na hřišti a v kaštanech až po množství toalet, nebude „PRČA“.

CO ŘÍCI NA ZÁVĚR

Rok 2018 je také rokem volebním do komunálních zastupitelstev vyhlášeným prezidentem republiky. Po našich oslavách půjdeme zanedlouho k volebním urnám. Přeji všem voličům, aby dali hlas těm, kteří pro město a obec jsou ochotni a schopni něco zařadit, pomoci a nejen radit a kritizovat. A protože nastala i doba prázdnin a dovolených, přeji vám, abyste si užili sluníčko každý podle svého a abyste dlouho vzpomínali nejen na svoji účast na našich oslavách, ale i na příjemně prožitou dovolenou roku 2018.

Miloš Malinský, starosta obce

Plán Oslav výročí 700 let od první písemné zmínky o obci Holohlavy

Trasa turistického vláčku

Délka trasy: 3,5 km

Předpokládaná doba jízdy: 20 – 30 minut

Směr jízdy: ul. Školní – začátek – zastávka č. 1

ul. Smiřická
ul. Na Lávkách
ul. U Jordánu
ul. Eduarda Karla ve Smiřicích
ul. Palackého ve Smiřicích – zastávka č. 2
ul. Mlýnská ve Smiřicích
ul. Na Lávkách
ul. Smiřická
ul. Na Kopečku
ul. Dílouhá
Ve Dvoře
ul. Dílouhá - u Fary – zastávka č. 3
ul. Školní – konec jízdy

Ze života Základní školy Smiřice

AFRICKÁ POHÁDKA

Celé dopoledne 14. 11. 2017 hráli žákům naší školy dva herci Divadélka pro školy z Hradce Králové. Pro děti z 1. stupně si připravili Africkou pohádku – humorné vyprávění o cestovateli Emilu Holubovi. Vtipnou formou za pomoci velkých plyšových zvířat seznámili žáky s významným rodákem z Holic a s jeho životem v Africe. Zvláště nejmladší děti z 1. – 3. ročníku byly skutečně nadšené, pro čtvrtáky a pátáky už byla pohádka jednoduchá. Pro žáky 2. stupně si účinkující připravili vyprávění o Osvobozeném divadle a osobnostech Voskovce a Wericha. Toto představení bylo skutečně na úrovni, žáci měli možnost seznámit se s těžkou dobou, ve které Osvobozené divadlo vzniklo, rovněž tak s životem a dílem legendární dvojice.

O KOUZELNÉ MOŠNĚ

Na pátek 1. prosince se někteří žáci těšili více než ostatní. Nejenomže začal měsíc, ve kterém Ježíšek nosí dárky, ale právě tento den jeli žáci 4. A a 5. B místo výuky na koncert do Filharmonie Hradec Králové. Připraven byl pro nás hudební příběh s názvem O KOUZELNÉ MOŠNĚ, v němž dva sourozenci Lukáš a jeho sestra Lucie prostupují do světa pohádkových bytostí: rusalek, gnómů, trpaslíků. Dokonce se seznámili i s malým Bohuslavem Martinů. Vše velice citlivě doplňovaly skladby Nováka, Musorgského, Fibicha, Vivaldiho, Martinů, Dvořáka a dalších hudebních skladatelů tak, že dětem ani na mysl nepřišlo, že se jedná o „vážnou hudbu“. Že koncert na žáky udělal dojem, jsme slyšeli na vlastní uši: ještě celou cestu až do školy si děti sdělovaly své zážitky nejenom z vlastního koncertu, ale i z atmosféry, která na ně „dýchla“ v samotné budově filharmonie.

ZÁJEZD DO BRNA

V předvánočním čase jsme podnikli dvoudenní zájezd do Brna. První den jsme navštívili muzeum Anthropos, kde nám průvodci vyprávěli o době pravěku a představili většinu obrazů Zdeňka Buriana. Večer nás uchvátil nádherný muzikál Mary Poppins s Alenou Antalovou v hlavní roli. Druhý den po snídani jsme pracovali v Mendelianu – muzeu genetiky. Zde jsme se dozvěděli informace o DNA a klonování. Někteří z nás si zkusili vymáčet DNA z ovoce, jiní pracovali s mikroskopy. Celý výlet se velmi vydařil. Tento zájezd (stejně jako podzimní návštěvy Národního technického muzea v Praze) byl financován z grantu Vzdělávací programy paměťových institucí do škol.

HUDEBNÍ POŘAD PANA HRABĚTE

Před jarními prázdninami se žáci 5. – 9. tříd zúčastnili zajímavého hudebního programu. Pan Hrabě, jinak hráč na dechové nástroje v orchestru, představil dětem nezvyklé hudební nástroje. Představte si krabičku a na ni sudoku. Místo luštění mačkáte políčka a ono to hraje. Ani nemusíte být profesionální muzikanti. A což teprve přístroj, který ovládáte pohybem ruky nad destičkou! Ani jsme netušili, jaké máme mezi sebou dobré hudebníky.

BESEDA S POLICIÍ ČR

Dne 13. 2. 2018 proběhla na naší škole beseda s tiskovou mluvčí Policie ČR paní Ivou Kormošovou na aktuální téma – kyberšikana. Děti byly seznámeny s bezpečným pohybem na sociálních sítích a varovány před rizikem hrozcím při zveřejňování osobních údajů. Beseda byla vhodně doplněna filmy, které na konkrétních případech demonstrovaly hrozící nebezpečí.

NÁRODOPISNÉ MUZEUM

6. 3. 2018 se žáci 4. A a 5. B vydali na exkurzi do Národopisného muzea Národního muzea Praha na program „Česká lidová kultura“ s přídatkem k tématu Velikonoc a jarních tradic. Projekt byl hrazen z grantu Vzdělávací programy paměťových institucí do škol, proto žáci měli dopravu i vstupné zdarma. Snad největší ohlas z výstavy bylo to, že si žáci uhnětlí, ozdobili a upekli každý svého jidáše. Všichni si velice pochutnali.

MUSIC STARS WITH MARV

V pátek 9. března naši školu navštívil Marv – rodilý mluvčí z Nového Zélandu. Stejně tak jako Neil v předcházejících letech i Marv s sebou přivezl hudební doprovod. Během svého vystoupení žáky čtvrtých až devátých tříd seznámil se světovými hity populární hudby 60. až 80. let 20. století. Všichni jsme si zazpívali známé písničky, nejlepší získali i sladkou odměnu.

POHÁDKOPÍŠNOSTROJ

Dne 20. 3. 2018 k nám opět zavítal kytarista a zpěvák Jirka Kubica s hudebními programy pro celou školu. Pro nejmladší publikum si připravil Pohádkopíšnostroj. Už z názvu je patrné, že na pódiu zazněly písně z pohádek a pořadů pro děti. Hudebník zapojil i žáky – zpívali společně s ním refrény, doprovázeli písně tleskáním. Nejvíce je ovšem bavilo, když některé z nich vybral k sobě na pódium a nechal je zpívat do mikrofonu. Pro žáky 4. – 6. ročníku měl připravený program zaměřený na folkovou hudbu a s nejstaršími žáky si zazpíval slavné skladby legendární kapely Beatles.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Mezi tradiční akce v 1. – 3. ročníku patří Den otevřených dveří. Letos proběhl 23. 3. Mnoho rodičů především v 1. ročníku využilo příležitosti navštívit výuku a sledovat práci dětí i vyučujících. Učitelé ukázali, že současné vyučování je pestré a zajímavé, ale domácí příprava je stále nutná. Rodiče mohli porovnat výkony svých dětí a získat další podněty na domácí přípravu.

ARCHA NOEMOVA

Ve čtvrtek 12. dubna 2018 v rámci projektu Vzdělávací programy paměťových institucí do škol se žáci 6. A a 6. B vypravili do Národního muzea v Praze, kde navštívili přírodovědnou expozici Archa Noemova. Na výstavě plné obratlovců procestovali celý svět a seznámili se s úžasnými zvířaty a také s nebezpečím, které na ně číhá. Závod o přežití se běží každý den a ani ti nejrychlejší nemají vyhráno. Ve zbylém čase se ještě stihli podívat na Staroměstské náměstí, připomenout si historii a obdivovat památky.

BESEDA SE SPISOVATELKOU

Již podruhé k nám do školy přijela paní Jitka Vítová, aby pro žáky 1. – 2. ročníku připravila besedu o svých knížkách pro děti. Paní Vítová si vybrala netradiční prostředí pro dobrodružné příběhy své hrdinky Květušky – řiši hmyzu. Při besedě vysvětlila dětem, že hmyz má své nezastupitelné místo v živočišné říši a není třeba si zástupce hmyzu hned ošklivit. Žáci si mohli knihy prohlédnout, číst si v nich a vyhledávat informace. Není divu, že spousta z nich projevila o knihy zájem a v následujících dnech si je skutečně zakoupila. Tato zdařilá akce společně s návštěvou knihovny pomáhá u dětí rozvíjet zájem o četbu, což je v dnešní počítačové době nelehký úkol.

STARÉ POVĚSTI ČESKÉ

Každý rok k nám přijíždějí členové pardubické skupiny Pernštejni s novým programem. Letos se děti z druhých až devátých tříd skvěle bavily při dramatizacích starých pověstí českých. Viděli jsme praotce Čecha a s jeho družinou vystoupali na Říp, fandili Šemíkovi při jeho cestě k Neumětelům, účastnili se bojů v dívčích válkách. Program byl jako vždy velmi poučný a staré báje příběhy si tak určitě budeme lépe pamatovat.

ZÁJEZD NA JIH MORAVY A DO VÍDNĚ

Už od roku 2006 pravidelně pořádáme pro žáky 2. stupně třídní poznávací zájezdy. Děti seznamujeme s nejkrásnějšími místy naší vlasti, nahledneme vždy i k našim zahraničním sousedům. Zájezdy plánujeme tak, aby na programu bylo poznání nejen historie, ale i přírodních krás. Letos jsme pobývali společně s 55 žáky na jihu Moravy, ubytování byli v těsné blízkosti Novomlýnské nádrže v Pasohlávkách.

První den našeho zájezdu ve středu 9. května jsme navštívili Porčův mlýn. Parta nadšenců zde zachránila mlýn, který celá staletí pracoval pro obyvatele Býkovic a který nyní slouží jako ukázka mlynářského řemesla. Odpoledne jsme nahlédli do propasti Macocha, prošli se krasovými jeskyněmi, na lodičkách se projeli po říčce Punkvě.

Ve čtvrtek jsme zavítali k našim jižním sousedům. Vídeň nás vždy vítala krásným počasím a nejinak tomu bylo i letos. Příjemná atmosféra centra města je nakažlivá, svádí k objednání vídeňské kávy u katedrály sv. Štěpána nebo k vychutnání zmrzliny v letohrádku Belvédér. I na procházku v zámeckém parku v Schönbrunnu zbyl čas. Letos poprvé jsme se s žáky

podívali i dovnitř zámku. Procházeli jsme místy, kudy kráčela Marie Terezie, viděli svatební lože Františka Josefa I. a jeho ženy Sisi, téměř jsme se mohli dotknout jejich nádherných dlouhých vlasů.

Klid a pohodu téměř bez turistů jsme zažívali v pátek v Lednicko-valtickém areálu. Po absolvování 302 schodů nás odměnil nádherný výhled z minaretu, během projížďky lodí po starém toku Dyje jsme pozorovali místní faunu a flóru. Poslední bod programu – procházka od Janohradu k Lednici – rychle utekl a už nás čekala jen cesta domů. Na celém zájezdu panovala příjemná nálada, děti se dozvěděly spoustu nových informací.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Odešel obětavý smiřický sportovec a funkcionář

Dne 23. dubna 2018 zemřel ve věku nedožitých 98 let nadšený smiřický sportovec a dlouholetý funkcionář TJ Sokol Smiřice pan Bohumír Šmejda. V Sokole začal cvičit jako malý kluk, později byl hráčem házené, tenisu, účastníkem sokolských sletů i pozdějších spartakiád, kuželky hrál ještě v devadesáti letech, mládeži se zde věnoval ještě v nedávné době.

Řadu let byl předsedou tenisového oddílu, kuželek i předsedou tělovýchovné jednoty, členem výboru TJ byl do konce svého života. Jeho fyzická i duševní kondice byla obdivuhodná. Jen několik málo lidí věnovalo smiřickému sportu a výchově mládeže tolik času a energie jako on. Aktivně sportoval a trénoval mládež, dokud zdraví dovolilo. Zemřel nejstarší občan našeho města.

Pan Bohumír Šmejda se narodil ve Smiřicích, Palackého 92, jako syn Rudolfa Šmejdy, smiřického knihaře, a Anny Jelínkové, byl nejmladší ze tří sourozenců. U otce se vyučil knihařem, po likvidaci živností uplatnil své řemeslo na lékařské fakultě HK. V roce 1947 se oženil s Ludmilou Devátou ze Dvora Králové, seznámili se při sportu, oba hráli házenou, paní Ludmila Šmejdová zemřela v roce 2016.

Za jeho obětavou práci vykonanou pro smiřický sport děkuje TJ Sokol Smiřice.

Čest jeho památce!

za TJ Sokol Smiřice
Ing. Milan Plšek, předseda

foto V. Sladký

Zprávičky ze smiřické školičky

Tak se nám konečně vrátilo jaro a s ním hřejivé sluníčko. Všechno okolo nás je v plném květu, a tak můžeme vyrazit na procházku přírodou a obdivovat tu nádheru. A u té krásy si připomeneme, co jsme během předešlého půl roku všechno zažili.

Hned v lednu jsme ve školce zahájili nový rok logopedickou pohádkou žirafy Žofky „O líném jazyčku“. Krásně jsme si díky této pohádce zacvičili s naším jazyčkem, abychom lépe zvládali, co nám při řeči dělá potíže.

A protože chceme být zdraví a mít se dobře, navštívila nás Zdravá pětka se svým projektem o zdravém jídle „Hrátky zdravé pětky“. Díky zábavné formě nám paní lektorka připomněla, jak je důležité se zdravě stravovat, ale také zapojit i pohyb.

V únoru do naší školky také zavítal pan vědec, který předváděl různé pokusy, díky nimž jsme se něco nového přiučili. Viděli jsme například, jak se obarvují nápoje, pátrali jsme po příčině, proč jeden papír shoří a druhý ne, viděli jsme, jak funguje sopka a jak lze obarvit oheň. Díky ochranným brýlím jsme se i my mohli zúčastnit samotných pokusů.

Březen jsme odstartovali Masopustním karnevalem, na který jsme si nasadili různé masky, až jsme se občas nemohli poznat. Zatančili jsme si, zasoutěžili a už jsme se těšili na průvod přes Smiřice, abychom vyprovodili paní Zimu, kterou jsme společně hodili do řeky Labe, a pak už netrpělivě vyčkávali na hezké počasí a hřejivé slunce.

V tom nám pomohla i maňásková pohádka v naší školce, která vyprávěla o tom „Jak vodníček uklízel rybníček“. A když už měl uklizeno po zimě i vodníček, mohli jsme se všichni vydat na „Cestu kolem světa“. Díky tomuto animačnímu programu jsme si přiblížili cizí jazyky. Pomocí několika dopravních prostředků jsme „navštívili“ Francii, Německo, Anglii, Španělsko a Rusko. Seznámili jsme se s tím, jak se různými jazyky zdraví, počítá, děkuje, prosí.

V dubnu jsme navštívili Dvoranu, ve které nás pobavila pohádka „O pejskovi a kočičce“, na kterou jsme se moc těšili. Svou návštěvou nás potěšila několikanásobná mistryně ČR, aby nám ukázala svou práci se psy, „Tančící psi“ nám ukázali svoji šikovnost, talent a nadání. Byli jsme ohromeni a moc jim tleskali. Mohli jsme pejskům za splněný povel dát pamlsk a pohladit si je.

Na konci dubna nás čekal „Čarodějnický karneval“, na který se slétlo spoustu čarodějnic a čarodějů. Společnými silami jsme uvařili lektvar plný vitamínů a síly, abychom měli energii na plnění úkolů a tanec, který nás čekal.

Konečně přišel květen a s ním očekávaný výlet do „Perníkové chaloupky“. Lovčí hájenka Ráby (dnes známá také jako Perníková chaloupka) stojí západně od Kunětické hory, nedaleko obce Ráby. Roku 1881 se zdejší panství dostalo do rukou barona Richarda Drascheho z Wartinbergu, jenž roku 1882 nechal nedaleko obce postavit hájenku – lovčí zámek. Ve 20. století zde byl umístěn Ústav pro mentálně postižené, který později přesídlil do nově postavené budovy v obci. Dnes má hájenka podobu Perníkové chaloupky, ve které je Muzeum perníku a pohádek.

V Perníkové chaloupce nás čekala cesta lesem za ježibabou, která nám ukázala, jak a z čeho peče perníčky. Prohledli jsme si výstavu krásně zdobených perníčků a následovala návštěva u Ježíška na nebičku. Viděli jsme nejen nebe, ale i peklo. Bylo tam krásné teplíčko, sklouzli jsme se na čertí skluzavce, ale radši jsme rychle pelášili pryč, ještě by si nás tam nechali.

Léto už je za rohem a my se blížíme k vysněným prázdninám. Ještě nás ve školce ale čeká oblíbené „Sluníčkové odpoledne“ s dětmi a rodiči. V červnu nás navštíví Policie ČR, aby nám představila svoji práci, výcvik psů a jejich policejní výstroj. Také nás čeká poslední pohádka v tomto školním roce a to ve Dvoraně „Malý princ“. Na závěr se rozloučíme s mateřskou školou a především s našimi natěšenými předškoláky.

Nám všem přeju pohodové léto plné krásných zážitků, vzpomínek, nově objevených míst a kamarádů. Užijte si letní měsíce a na podzim ahoj.

Vaše Adélka Všečetná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Vážení čtenáři,

od Vánoc už uběhl téměř půlrok, a tak se zde pokusím v pár řádcích zrekapitulovat činnost v naší školce za toto období.

Kalendářní rok 2018 jsme zahájili Tříkrálovým projektem s průvodem po obci. V lednu proběhlo 3. setkání s rodiči, uskutečněné v rámci projektu MŠMT a EU, zaměřené na připravenost dětí na vstup do základní školy. Pozvali jsme si paní učitelku Mgr. I. Špryňarovou, která seznámila rodiče s tím, co děti opravdu potřebují vědět a mít do 1. třídy, a paní učitelku K. Arnoštovou, DiS., která měla pro děti i rodiče připravené zajímavé zábavné rébusy a hry pro rozvoj logického myšlení a předmatematických schopností. Do školky jsme také pozvali loutkové divadlo Kozlík.

Následovaly další akce – setkání se sl. Fikejzovou s canisterapeutickým psem a školní karneval. V březnu děti vystoupily u příležitosti MDŽ na výroční schůzi svazu žen z Holohlav, pro které si připravily krom písniček také malé dárky.

Navštívili jsme divadlo ve Dvoraňě ve Smiřicích, interaktivní program s ilustrátorem A. Dudkem, zajeli jsme se podívat do ZOOparku ve Stěžerách a na letiště v Hradci Králové, kde jsme zhlédli program integrovaného záchranného systému, potěšili se další loutkovou pohádkou Divadélka u dvou sluncí. Také se nám velmi líbil program připravený policisty ze služebny PČR Smiřice.

V květnu se konalo 4. setkání s rodiči u příležitosti Dne rodin. Na školní zahradě proběhly tvořivé dílny, kde si rodiče s dětmi obatočkovali a potiskali trika, vyráběli z keramické hlíny, pohráli si na zahradě, navzájem si popovídali a opekli burty.

Nyní nás čeká ještě jeden výlet, trocha kultury a na konec slavnostní rozloučení s předškoláky na Zahradní slavnosti.

Během uzavření MŠ o letních prázdninách proběhne ve spolupráci s obcí Holohlavy 2. etapa oprav podlah v horním patře budovy a další úpravy při rozšiřování a modernizaci vybavení školní zahrady.

Přejeme nám všem prima léto, příjemně strávený volný čas a budeme se těšit s některými opět v srpnu a září na viděnou.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ

Poněkud smutné výročí SŠ potravinářské ve Smiřicích

V roce 1997 se mi podařilo získat finanční prostředky ve výši 18 milionů na výstavbu nové budovy školy, a to od Ministerstva zemědělství ČR coby tehdejšího zřizovatele školy. Ve škole se vyučovaly výhradně potravinářské obory s vyučným listem Mlynář, Provoz služeb, Pekař, Cukrář, Kuchař-číšník, maturitní obor Management potravinářských výrob a nástavbové studium pro absolventy učebních oborů Podnikání. Po dostavbě v roce 1998 je organizační změnou škola převedena pod nového zřizovatele – Královéhradecký kraj.

Budova Střední školy potravinářské Smiřice

Letos uplynulo 50 let od přemístění školy z původního sídla na zámku ve Smiřicích, nebo chcete-li, 20 let, co se po 30 letech škola vrátila zpět do Smiřic. Před 10 lety byla využita možnost získat finanční příspěvek z tzv. Norských fondů na vybudování víceúčelového hřiště školy s umělým povrchem (7,5 mil.), které využívají nejen žáci školy, ale i místní sportovní kluby a oddíly. Před zhruba 5 lety byla využita evropská dotace MŽP ČR na zateplení budov a zřízení tepelného čerpadla (Smiřice 5,3 mil., Černožice 6,14 mil.), což se výrazně odrazilo na snížení nákladů na provoz.

V průběhu let byly vybaveny všechny učebny díky finanční podpoře Nadačního fondu Potravinář (založila ředitelka školy Baboráková) a zapojení do projektů MŠMT nastavitelnými lavicemi, škola zakoupila interaktivní tabule, pořídila dataprojektory do všech učeben, tablety a zavedla wifi připojení. Vznikla moderní jazyková učebna, zmodernizovaly se odborné učebny a dílny pro odborný výcvik žáků. Zahrada v areálu školy byla osázena stromy a okrasnými keři a je udržována stejně jako budovy. Kdo do školy přijde, ten chválí její atmosféru a vzhled.

Ve škole pracuje stabilní kádr pedagogů s plnou kvalifikací, zkušenostmi a s elánem prezentovat školu co nejlepšími výsledky, třeba v odborných soutěžích, v projektech žáků, účastí v odborných soutěžích mezi školami různého typu. Velkou motivací bylo získání titulu Světová škola v roce 2014, který udělila Společnost Člověk v tísni, o. p. s. Titul jsme obhájili v roce 2016 a získali certifikát do roku 2021. Co víc bychom si mohli přát?

Poslední školní rok 2017/2018 se zaměstnanci právního subjektu Střední školy potravinářské Smiřice

Bohužel školu zasáhl pokles demografické křivky, z cca 400 žáků jich dnes dochází pouze 160. Navíc některé obory nám byly zřizovatelem – Královéhradeckým krajem zrušeny nebo omezeny náборы žáků. Možná to byl ten hlavní důvod, proč se v letošním roce krajská náměstkyně pro školství paní Mgr. Berdychová rozhodla školu sloučit se školou v Hradci Králové, která má již cca 880 žáků a bude nástupnickou organizací školy ve Smiřicích. Výmaz z rejstříku škol pro SŠP Smiřice nastává dnem 30. 6. 2018. Samostatnost školy končí navzdory všemu a všem, kteří pro školu pracovali a věřili v její budoucnost. Paní náměstkyně médiím sdělila, že „ke slučování škol došlo pro záchranu školství v malých městech“. To je ten smutný závěr, který přineslo 20. výročí budování, modernizování, vytváření rodinného prostředí pro všechny žáky a zaměstnance školy. Ani přílišná aktivita a zapálenost pro školu nemusí být to, co Vás udrží nad vodou...

Osoby podílející se na vzniku nové Střední školy služeb, obchodu a gastronomie Hradec Králové, zleva: Mgr. Berdychová – náměstkyně hejtmanky pro školství, Mgr. Struna, právník odboru školství, Ing. Baboráková – končící ředitelka SŠP Smiřice, Mgr. Kloučková, nastupující ředitelka školy, PaedDr. Stuchlíková – vedoucí odboru školství, RNDr. Ort – vedoucí oddělení středního školství KÚ

Za 3 roky (v roce 2021) bychom slavili 100. výročí zemědělsko-potravinářského školství ve Smiřicích. Do almanachu, který jsme vydali k 80. výročí, jsem zvolila motto: Q.B.F.F.F.Q.S. Slavnostní formule starověkého Říma vyjádřená touto zkratkou znamená: „Ať je to k dobru, štěstí, blahu a zdaru.“ V tuto chvíli tomu nevěřím, ale „kež jsou mé chmury předzvěstí světlých zítřků“. Budu doufat, že i v budoucnu bude objekt sloužit účelu, pro který byl vybudován. Chod školy budu sledovat již zpozzdálí, moje profesní kariéra končí. Za svých 28 let ředitelování jsem spolupracovala s mnoha skvělými lidmi, na které nezapomenu.

Děkuji za vzájemnou spolupráci se základní školou a školní jídelnou ve Smiřicích. Žáci využívali její tělocvičnu v zimním období a ve školní kuchyni měli možnost naučit se základům vaření a poznat příjemný kolektiv. Děkuji za spolupráci místním firmám, kulturnímu domu Dvorana, městské knihovně a dalším subjektům.

Žákyně 3. ročníku Kristýna Danišová se svým vítězným výrobkem „Anděl“ na Salimě Brno 2018

Symbolicky ale končím radostnou zprávou, kterou nám k výročí školy přivezla žákyně Kristýna Danišová, která získala 1. místo a pohár za atraktivní cukrářský výrobek Anděl na Pekaři roku 2018 při příležitosti Mezinárodního potravinářského veletrhu Salima Brno. Každé umístění žáka je pro školu významné. Dokazuje, že učitelé nejsou lhostejní k přípravě žáků na budoucí profesi a že se najdou žáci, kteří svůj obor studují se zapálením a motivací.

Ing. Ema Baboráková, ředitelka školy

SEKCE POTRAVINÁŘSKÝCH ŠKOL JEDNALA NA SŠP VE SMÍŘICÍCH

Do Střední školy potravinářské ve Smiřicích se sjeli zástupci škol, které vyučují obory Pekař a Cukrář. Pod vedením pana Ing. Dřízala, ředitele Svazu pekařů a cukrářů, zde proběhlo 26. 4. 2018 jednání 8. setkání potravinářů z celé ČR. Všechny přítomné pozvala ředitelka školy po oficiálním jednání na prohlídku národní kulturní památky, zámecké Kaple Zjevení Páně s obrazem Petra Brandla Klanění tří králů (viz foto). Průvodkyní byla paní Reichová z MěÚ Smiřice, které tímto velmi děkuji za její ochotu památku nám ukázat a sdělit zajímavosti nejen o ní. Účastníci byli velmi spokojeni, setkání mělo příjemnou atmosféru a já jsem ráda, že jsme mohli být hostitelskou školou.

Ing. Ema Baboráková, ředitelka školy

Senioři ČR – Městská organizace Smiřice

Senioři ČR, z. s., Městská organizace Smiřice, má ke dni 13. 3. 2018 celkem 290 členů, z toho 229 žen a 61 mužů. Plán akcí byl schválen 27. 2. 2018 na výroční členské schůzi. Informace získávají členové prostřednictvím důvěrníků a ve vývěsní skříňce organizace.

Na výroční členské schůzi byla podána informace o změně názvu Svazu důchodců ČR na Senioři ČR, z. s. Naše organizace má název Senioři ČR, z. s., Městská organizace Smiřice.

Konané akce 2018

- 15. února Zimní sportovní hry seniorů – Nová Paka (5 bronzových a 1 zlatá medaile)
- 27. února Výroční členská schůze
- 3. března Koncert H. Juričkové – Kaple Zjevení Páně
- 6. března Přednáška p. Chramosty „Znaky rodů ze Smiřic“ (připravilo Kulturní středisko Dvorana)
- 11. dubna Promítání fotografií z turistických výletů
- 24. dubna Autobusový zájezd – Kowary – park miniatur, Karpacz – norský kostel z vesnice Wang
- 2. května Turistika – Lipí – Peklo – Náchod
- 10. května Nákupní zájezd – Kudowa Zdrój

Připravované akce

- 5. června Autobusový zájezd – Zákupy – zámek, Doksy – lodi
- 7. června Letní sportovní hry Borohrádek
- 13. června Turistika – Praha – Dalejské a Prokopské údolí
- 18. a 22. června S tabletem do přírody – hledání pokladu (MěÚ s nadačním fondem Veolia)
- 21. června Autobusový zájezd – Králupy – klášter, Dolní Morava – stezka v korunách stromů
- 27. června Turistika – Velichovky – Černožice – Smiřice
- 17. září Turistika – Krkonoše – stezka v korunách stromů, Svoboda n. Úpou

- 25. a 26. září Autobus. zájezd – dvoudenní – Slavkov, Milotice, Mikulov, Sloupско-šošůvské jeskyně
- 18. října Nákupní zájezd – Kudowa Zdrój
- říjen Zdravotnická přednáška – PharmDr. Svobodová na téma cholesterol
- listopad Divadlo – dle nabídky
- 20. listopad Předvánoční posezení
- prosinec Autobusový zájezd – Advent nebo Vánoce na zámku
- prosinec Vánoční koncert – dle nabídky

Poděkování za vždy perfektní přípravu a organizování akcí patří opět členům výboru Marii Kormundové.

Členky organizace se zúčastňují pravidelného cvičení Sokola, jógy a uvolňovacího cvičení páteře a kloubů.

Navázali jsme spolupráci s Kuželkářským klubem Zálabák Smiřice, který nám umožnil koulení kuželek v pravidelných dvoutýdenních intervalech, a se Střeleckým klubem Smiřice, který nám připravil střeleckou soutěž z malorážní pistole.

Naši členové pokračují ve studiu na Virtuální univerzitě 3. věku, kterou zajišťuje pro naši organizaci Městský úřad Smiřice ve spolupráci se Zemědělskou univerzitou, fakultou provozně ekonomickou v Praze. Dvě naše absolventky převzaly na promoci ČZU v Praze dne 14. 5. 2018 „Osvědčení o absolutoriu U3V“. Naši členové jsou také posluchači U3V na Pedagogické fakultě v Hradci Králové.

Děkujeme městu Smiřice, obcím Černožice, Habřina, Holohlavy, Sendražice, Skalice za finanční pomoc a za spolupráci Kulturnímu středisku Dvorana Smiřice.

Za Senioři, z. s., Městskou organizaci Smiřice Stanislava Klimešová

Umělecká škola má „nový kabát“

Tento článek měl původně vyjít ve „Zpravodaji“ č. 2, tzn. v prosinci 2017, ale díky redakční radě byl bohužel uložen neznámo kde a nevyšel. Nevadí, alespoň jsme se něco dozvěděli o husici nilské či motáku lužním nebo viděli z několika úhlů záběry místní střelnice.

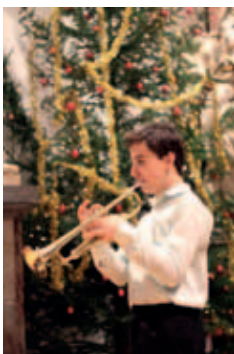
Ti, kteří bydlí v okolí nebo jejichž děti navštěvují Základní uměleckou školu ve Smiřicích, si jistě všimli, jakou podobu dostala škola na začátku školního roku 2017–2018. Krásná, světlá fasáda, béžový sokl, natřené plechování nyní září do všech stran na křižovatce.

Odstraněny byly i mříže, neboť škola jako dědictví po služebně VB připomínala spíše nápravné zařízení. Nutno však konstatovat, že jistě měly ve své době opodstatnění. Poděkování patří všem, kteří se na realizaci podíleli, městský úřad v čele s p. starostou L. Tuzarem, firmě, která opravu fasády zajistila a provedla, ale kterou nemohu vzhledem k reklamě jmenovat. Věřím, že nyní budou děti ještě s větším nadšením navštěvovat naši školu a na výuku se jako vždy těšit.

Nová fasáda: Víta, Pěta a Jirka, šikovní chlapíci, jejichž zásluhou je škola v novém...

V závěru článku (který nevyšel) jsem Vás zval na „Vánoční koncerty 2017“. Zařazuji proto několik fotografií z koncertu v kapli konaného 20. 12. 2017:

Dne 15. 2. a 22. 3. 2018 se uskutečnila okresní a krajská kola soutěže ZUŠ ve hře na dechové nástroje žesťové, kde byli úspěšní i naši žáci:

- Jáchym Marinica, pozoun – okr. kolo 1. místo, krajské 2. místo
- Filip Menger, pozoun – 1. místo, 3. místo
- Jiří Januš, pozoun – 1. místo, 2. místo
- Pavel Hroch, tuba – 1. místo, 3. místo

Za přípravu děkujeme p. uč. Hlubučkovi, za korepetici p. uč. Pavlíkovi.

Pan učitel Pavel Hlubuček se svými žáky

Dále se uskutečnila soutěž ZUŠ v sólovém zpěvu, kde naše žákyně obsadily v okresním kole:

- Zuzka Sedláčková – 1. místo
- Natálka Řeháková – 2. místo
- Beáta Jakubská – 2. místo

P. S.

Protože k 31. červenci 2018 končím po 36 letech ve funkci ředitele ZUŠ Smiřice, chtěl bych tímto poděkovat všem báječným žákům, kteří navštěvují a navštěvovali naši školu, a že jich za ta léta bylo, samozřejmě jejich obětavým rodičům a prarodičům, vždyť se už setkáváme s další generací, všem bývalým a současným pracovníkům městského úřadu, kteří mi byli vždy nápomocní a vstřícní.

Třicet šest let, to je mnoho započatých tvůrčích životů, mnoho perspektiv a nadějí, řada úspěchů i nezdarů, ale také možnost pozastavení s pohledem nazpět. Mně byla přičtena úloha prvního ředitele samostatné ZUŠ ve Smiřicích, tehdy ve velmi skromných podmínkách v budově ZŠ vždy po vyučovací době. Největší dík však patří báječným kolegům, na které jsem měl za ta léta velké štěstí a bez kterých by škola nedosáhla tak výborných výsledků a úspěchů. Nemohu nevzpomenout na všechny, kteří na škole působili v minulosti, a pozastavit se s tichou vzpomínkou na ty, kteří už naše řady opustili.

V závěru mi dovoluji popřát Vám všem hlavně mnoho zdraví, mnoho štěstí v osobním životě, kolegům současným i nastávajícím trpělivost v práci s tím nejcennějším, našimi dětmi, žákům vytrvalost, píli, potěšení a lásku k hudbě.

PaedDr. Mgr. Lubomír Havrda, ředitel ZUŠ Smiřice

Beruškové harašení aneb Jak využít dřevěný kolíček

V rámci akce BŘEZEN – MĚSÍC ČTENÁŘŮ využili dva čtvrtky k návštěvě knihovny i žáci prvního stupně Základní školy Smiřice. Pro školáky byl připraven speciální program. Na všechny čekal velikonoční testík, druháci si připomněli a zopakovali „kouzelná slovíčka“, na která se mnohdy v běžném všedním životě zapomíná. Po prohlídce knihovny si mohly děti vyrobit i originální knihovnickou záložku.

Žáci třetích a čtvrtých tříd měli možnost seznámit se a poznat neznámější ilustrátory dětských knih. Své znalosti si mohli ověřit i složením obrázkového puzzle. Ten, kdo chtěl, si mohl vyrobit veselou papírovou berušku, k její výrobě stačila pouze barevná čtvrtka, lepidlo, nůžky, černá tužka a dřevěný kolíček. Na závěr jsme si společně zazpívali velikonoční koledy, a domů si pak všechny děti odnesly i drobnou sladkost.

V sobotu 21. dubna v podvečer se konala v Erbovním sále ve Smiřicích autogramiáda a křest knihy *Dvě Irenky* smiřické rodačky Radmily Dolanské. Po úvodním vystoupení samotné autorky knížku pokřtila její sestra paní Renata Cholevová se svým manželem. Na slavnostním setkání se nejenom četlo a zpívalo, ale atmosféru zpříjemnila i hudební vystoupení

mladých muzikantů. Vítání prvotiny do literárního světa končilo připitkem a pohoštěním formou sladké a slané kuchyně. Byly jsme velice rády, že jsme se spolu s Kulturním střediskem Dvorana mohly podílet na této významné a úspěšné kulturní akci.

Velkou radost máme i z toho, že jsme mohly část našich vyřazených knih věnovat Horskému domovu Herlíkovice. Manželé Olga a Benjamin Klínečtí, kteří toto horské rekreační středisko provozují, nabízejí všem milovníkům krkonošské přírody klidný a příjemný pobyt v nově zrekonstruovaném penzionu.

Přejeme všem čtenářům krásné léto a pohodové prázdniny.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Český svaz ochránců přírody Smiřice

Pěkné léto Vám všem,

čas nám letí a v presu naší nejen ochranné činnosti se sluší napsat několik řádků, možná i odstavců, co že jsme to zase provedli. Zimní čas je pro nás trochu odpočinková sezóna a dáváme si vždycky záležet na tom, abychom si to nadcházející léto pěkně zavařili. Přípravy na snižování hladiny tuku a cholesterolu vrcholí s příchodem jara. Zpočátku se tělo brání, ale uvolňující se adrenalin z nadledvinek dokáže rozhybat i mrtvého koně. Najít si při tom maratónu chvilku na oněch pár řádků a trochu Vám naši aktivitu prezentovat je milým zpestřením dne a příležitostí se ze všeho vypovídat. Jestli bude tohle číslo zpravodaje opět mým dobrým a čtivým toaletním společníkem? Uvidí se, co napíší ostatní. Témat je ve Smiřicích přehršle, autorů už mnohem méně. Číst se to ale dá.

KAŽDÝ DEN SLUNCE NESVÍTÍ, ALE O ZÁBAVU MÁME POSTARÁNO

Založení místní organizace Českého svazu ochránců přírody nám přineslo nespočet možností, jak tu naši přírodu a krajinu zvelebit. Organizace má právní status a s pomocí jejích členů může efektivněji spolupracovat s dalšími subjekty, jakými jsou obec, firmy, soukromí vlastníci nemovitostí, školská zařízení a ostatní veřejné spolky. Jak velké sousto dokážeme pozřít, ukáže čas. I když jsme aktivní již celou řadu let, nebylo nás zas tak tolik vidět. Abychom své aktivity přiblížili veřejnosti, nemůžeme sedět s rukama složenýma v klíně.

Nejedny uši zaslechly, nejedny oči si všimly, že jsme se pustili do realizace projektu naučné stezky Na Plivátkách. Pro mnohé z nás je toto místo spojené se vzpomínkou na divoké dětství, první tempa plaveckého stylu čubička, s prvním pokusem inženýringu stavby přehrad a hrází, místem, kde se nám poprvé v životě přisála pijavice ke kotníku. Většina z nás ví, jak Plivátka odcházela společně s naším dětstvím. Starý vysokokmenný sad a louka ustoupily zahrádkářské kolonii, břehy zarostly a místy je někteří ušlechtilí zahrádkáři obohatili nepotřebným odpadem ze svého gruntu, voda vysychá a koprivy dosahují bambusového vzrůstu. Místo doposud zanikalo a poskytovalo útočiště poustevníkovi a jeho kachním přátelům. Ti, co pamatují, oplývalo to zde teplomilnou havětí, která v současnosti okupuje komposty v zahrádkách.

Vznikající naučná stezka Na Plivátkách

Některé nápady jsou nad lidskou sílu, traktor je řešením

Na Plivátkách se můžete válet v koprivách, nebo si jako slušní a kultivovaní lidé sednete na dvě nové kladiny

Plivátka jsou znovu v kurzu. Instalace budoucí informační cedule se současným plně funkčním hmyzím hotelem.

Budováním stezky nabídneme příjemnou alternativu k odpočinku a poznání. Nechceme ani nemáme na její realizaci milióny z dotací, o to jde vše pomaleji, ale místo to navrací ztraceného ducha. Naším cílem je místo do podzimu postupně zpřístupnit, a pokud se nám podaří najít podporu u dalších místních podnikatelských subjektů, mohli bychom Stezku slavnostně otevřít ke stoletému jubileu republiky. Ve spolupráci s místní základní školou a za podpory potenciálních donátorů zde máme plán vysadit vysokokmennou ovocnou Alej republiky. Jednotlivé stromy budou vysazeny v dobrém jménu některých z místních, historicky významných osobností. Možná tak probudíme v některých lidech skrytou vůli patriota nebo národního obrozence. Ruku v ruce s další vlnou našich aktivit je to cesta, která si klade za cíl rozvoj občanské iniciativy na poli obnovy a ochrany životního prostředí a tradic v regionu.

POD HLAVIČKOU ČSOP SMIŘICE A ZALOŽENÉHO POZEMKOVÉHO SPOLKU VÝCHODNÍ POLABÍ

Potenciál volnočasových, především pracovních aktivit je kolem Smiřic nespočet. Pravda je, že pokud chce někdo pro tuhle krajinu udělat něco opravdu přínosného, nesmí se bát nestydatého hmyzu, kopřiv a pocitu, že se mu potí tričko víc než obvykle. Nápadů je víc než párů rukou, tak si toho nemůžeme brát na starosti víc, než zvládneme. K tomu, abychom dosáhli nějakého konceptu péče o zajímavé přírodní scenérie, jsme pod hlavičkou naší organizace založili takzvaný pozemkový spolek s pracovním názvem Východní Polabí. Pozemkové spolky částečně suplují historickou činnost okrašlovacích spolků, které byly aktivní především v první polovině minulého století. Zájem zvelebovat, okrašlovat a ctít kulturní krajinu je na místě i dnes. Pozemkové spolky rozvíjejí spolupráci s jednotlivými vlastníky pozemkových parcel a objektů, kteří jejich aktivity vítají a jsou nakloněni dávat těmto nemovitostem příkladnou péči. Někdy například stačí některou louku pravidelně mozaikově pokosit, zbavit ji nevhodných náletových dřevin, decentně prořezat zeleň, vysadit stromy a keře nebo pověsit nějaký vhodný typ budek. V jiných případech je potřeba využít služeb těžké techniky, například pro vyhloubení malé, pozvolna vysychající tůně. Na každý prd je třeba podpis a lejštro. Proto je na místě s vlastníkem dohodnout všechny detaily údržby a pak sepsat nezbytnou výpůjční smlouvu. Pozemkový spolek tak získává k nemovitostem smluvní vztah, tzv. výpůjční smlouvu, pak se může soustředit na vyhledávání finančních zdrojů na jejich péči. A moje milé holčičky a chlapečci, to není jen tak. Psát projekty, řádně účtovat, zabezpečit dostatek nezištných párů rukou a celé to dát do pohybu je někdy bezvadný cirkus. Naštěstí se objevují další vlašťovky, které naší práci fandí a podporují nás. Sice pomálu, ale jistě.

Na přelomu roku jsme se rozhodovali, o jakou nálož pozemků začneme usilovat a které vlastníky budeme muset otravovat. Naštěstí je tu historicky dlouhodobá spolupráce s městem Smiřice, kterému pomáháme s údržbou Biocentra Obora, pak se vyklubaly pozemky okolo Smržovského potoka a některé zaniklé a doposud užívané polní cesty. S tím se objevil i kýžený koncept PS Východní Polabí. Nechystáme se prozatím expandovat jako Velkojaroměřský pozemkový spolek při ZO ČSOP JARO Jaroměř, nemáme na to kapacity. Rozhodli jsme se upnout na to, co nás do budoucna bude trápit všechny a taky na to všichni společně budeme doplácet. Tím problémem je velkoplošné a monokulturní obhospodařování zemědělské krajiny, jehož důsledkem je postupné znehodnocování retenční schopnosti půdy. Aha, okrajově vědecky popsané. Zemědělská krajina dostala za posledních sto let velkých změn, především v posledních dekádách. Drobní rolníci a jejich pasoucí se dobytek byl odvelen a krajinu jednotně spojila těžká zemědělská technika v nedozírné lány. Nakonec i velkochovy hospodářských zvířat odporoučel diktát neviditelné ruky trhu. Kde není chov, není i lejna. Kde není v půdě lejna a nahrazuje se umělými hnojivy, ubývá drasticky malých organismů, a půda přichází o svou důležitou schopnost trvalé udržitelnosti. Díky těmto faktorům nedokáže zadržet zemědělská půda potřebnou vláhu a při velkém suchu nebo velkých deštích dochází k její nenávratné erozi. Odvátý a splavený úživný půdní povrch svižně odtéká meliorovanými kanály vodotečí rovnou do Hamburku. Následky jsou čím dál více patrné na svážnicích velkoplošných polí. Tohle by žádný hospodář, jehož půda mu přináší nezbytnou obživu, nikdy nedopustil. Při představě, že někomu něco pronajmete a on Vám to s pouhou vidinou zisku zlikviduje, zůstává rozum stát. A co na to stát? Daří se mu o tom vydávat pestře barevné brožury, a asi se zas čeká na nějaký operační evropský fond Dělej z pouště polopouště.

Zásadním lékem, první infuzí záchrany, je obnova fragmentace krajiny. Tímto směrem by měl místní pozemkový spolek vykročit. Chce to ale něco s přidanou hodnotou. Krajinu lze fragmentovat různými způsoby. Někde stačí mez nebo záchytný val, to aby nevzala cenná půda roha. Krajinou zeleň lze vysazovat pouze tam, kde to nebude v přímém konfliktu s veřejným zájmem nebo k nechuti velkotonážní a rozměrné zemědělské technice, potažmo s nechutí okolních vlastníků pozemkových parcel. Než se zrodil nápad Na Plivátkách, padl návrh obnovy lidové tradice Rodových alejí. Na Plivátka by se nám těch stromů tolik nevešlo, tak to vyhrál strejda Gúúgl a ten nám ukázal opravdu prostorné zaniklé linie cest, kam by

se nám ty rodové aleje vejít mohly. Všechny ty současné a zaorané cesty jsou ve vlastnictví města a nacházejí se okolo areálu biocentra Obora. Tím se nám nabízí ucelená pozemková koncepce obnovy estetického rázu krajiny. Zvolíme-li výsadbu starých vysokokmenných odrůd ovoce, bude to záměr trvale udržitelný a podle mého názoru i veřejně prospěšný. Chov hospodářských zvířat a vznik obecní pastvy prozatím odkládáme na neurčito. Kdo ví, jestli by právě tento nápad dopadl mezi některými místními na úrodnou půdu. Některé pozemky je důležité sezónně kosit, a taková sezónní zvířata udělají opravdu velký kus práce, a ten kdo není vegetarián, čtyřnohými vegetariány rozhodně na talíři nepohrdne. Hlavně úprava majoránka-česnek je vynikajícím zpestřením jídelníčku.

Pozemkový spolek není tedy jenom o jídle a práci, jeho aktivity by měly mít trvale udržitelnou náladu. Zajímavým projektem je například Pražská pastvina (www.prazskapastvina.cz), kde k sobě kozy, ovce a Pražáci v kopcích hledají cestu. Uvádím pro inspiraci budoucích milovníků netradiční zábavy.

V návaznosti bychom rádi prezentovali některé další zajímavosti z našeho kruhu. V souvislosti s problematikou destrukce zemědělské krajiny a jejího vztahu s člověkem řešíme razantní úbytek její biodiverzity. Laicky řečeno živočišné a rostlinné pestrobarevnosti. Už i malé dítě často rozumí pojmu potravní řetězec, některé si to pletou s obchodním, tam je žrádlo taky, myšleno pro zvířata.

Ochuzená půda znamená chudé společenství. Narušením potravního řetězce dramaticky ubývá i strávníků ve vyšších partiích potravní pyramidy nebo se naopak preferují takové druhy, které se milují natolik množit, až z toho začne někoho bolet hlava.

Kvantitativní úbytek hmyzu s sebou přináší i velký úbytek obratlovců. Nejvíce je to patrné na ptáčích zemědělské krajiny. Vliv způsobu obhospodařování zemědělské krajiny není jediným faktorem. Intenzivní automobilová doprava nebo zvýšený predáční tlak na zbytkově koncentrované populace přikládá ke všem dalším záluždnostem ruku k dílu. Oázou specifických druhů ptáků se stávají lokálně obnovené pastvy dobytka a taková hospodářství, kde se zcela striktně nedbá na katalogové úpravy zahrad a zeleně. Tak Vás s některými z nich v následujících řádcích seznámíme. Jestli jim v následujících letech přijijeme na zdraví nebo na rozloučenou, teprve ukáže drahocenný čas.

PROGRAM OCHRANA BIODIVERZITY

Český svaz ochránců přírody ve spolupráci s Lesy ČR s.p. vyhlašují každoročně výběrové řízení, jehož cílem je zajistit nezbytné finanční prostředky na aktivity vedoucí k ochraně a obnově přírody a krajiny. Rozsah podporovaných aktivit je rozdělen do jednotlivých podprogramů, jako je například mapování konkrétních druhů a skupin živočichů a rostlin, obnova a ochrana jejich přirozených stanovišť, hnízdní podpora ohrožených druhů ptáků, ochrana obojživelníků a plazů, výsadba starých krajových

Děti, tohle není jen tak obyčejná budka, tohle je kadidudka (zemní budka pro duďdu chocholatého, pozn. autora) – foto Jan Šolc

ČSOP Smiřice – pokračování

Sýček obecný... Poslední mohykán mezi našimi sovami na přísně utajované hnízdní lokalitě

ovocných dřevin a tak dále, a tak dále. Má-li podaný projekt hlavu a patu, splňuje předepsaná kritéria, můžou se žadatelé radovat a těšit na převážně dobrovolnou práci.

Naše místní ČSOP se v rámci letošních podpořených projektů natěšeně chystá na hnízdní podporu dudka chocholatého, krutihlava obecného a sýčka obecného. Pošpacírujeme si také v lesích o celkové rozloze bezmála 200 ha, kde budeme kontrolovat a čistit sedm set budek pro pěvce, pomocí těžké techniky se nám podaří realizovat terénní úpravy pobřežních porostů v ekozóně biocentra Obora a vkročíme do první etapy obnovení zašlé slávy Plivátek. V rámci rozvoje pozemkového spolku si pořídíme nezbytnou zásobu elektrického a motorového nářadí a techniky, vybavíme se výkonnou laserovou tiskárnou a počítačem. Pro netrpělivé dobrovolníky pořídíme potřebný objem ochranných pomůcek. Velký dík patří i městu Smiřice a obci Holohlavy, díky jejich finanční podpoře můžeme realizovat další z našich komunitních projektů. Moc, moc, mocinky děkujeme, nezklameme vás.

Evidenční schránka pro všechno, co si rádo píchne, kniha stížností a přání.

ŠIMREJTE NÁS A ŠMÍRUJTE

Nezapomínáme rozvíjet i naši propagaci. Mnozí z Vás nás už sledují na fejsbúku (a-sociální síť), vytváříme a formujeme naše webové stránky csopsmirice.cz (bez www.), kde se můžete dočíst aktuální informace o naší rozmanité činnosti. Pro ty, kteří si stále nepotrpí na výdobytcích elektronické plastové doby, jsme obsadili prostor vitríny bývalého skle-nářství na Palackého třídě (budova technických služeb). Tady pro psané slovo nemusíte daleko chodit, budeme se snažit i zde všechno včas aktualizovat. Pro anonymní a zaujaté spoluhráče a protihráče máme na Nýl-tovce velký hmyzí hotel se schránkou, tak nám tam můžete hodit nějaký vzkaz. Hmyzí vitráž slouží i jako kniha stížností a přání. Hlavně pozor na včelky, je jich tam už jako maku.

STANICE A KONÍ ŠTVANICE

Ti co ještě nezavítali na záchranou stanici v Jaroměři, musí dát věci pěkně do pořádku. Za doprovodu neuhasínajícího boje s finančními prostředky se nám daří pozvolná a postupná rekonstrukce ubikací pro pacienty a vlastního zázemí. S nadsázkou lze předpokládat nedohledné konečné řešení, které se snažíme se státními institucemi zamést pod koberec. Krajská stanice by si zasloužila rozhodně větší pozornost. Pokud máte možnost a chuť zavítat, nezapomeňte děti s batůžky tvrdého pečiva a různými zvířecími pochutinami. Děti vám s prázdnými zavazadly vrátíme usměvavě a plně dobrých dojmů. Za nepříznivého počasí se můžete juknout na web www.pomahampriode.cz.

A když už budete vážit tu cestu, nezapomeňte se zásobit spreji repelentů a spojte svůj výlet s návštěvou Josefovského ptačího parku s ohradou divokých koní z Milovic. V parku si můžete vyšlápnout třeba místní naučnou pralesní stezkou (zn. Chytré telefony s aplikací čtečky QR kódů s sebou). Hlavně Vás prosíme o jednu věc, v žádném případě koně nekrmte. Mají specifickou mikroflóru trávicího traktu a jakákoliv pochutina, třeba i ovoce a zelenina, jim může způsobit vážné zdravotní problémy. Domácí mazlíčky a líbivé klisničky nechte odpočívat doma. Ptačí park je nadupaný přerůzným divokým osazenstvem a my ho nechceme zbytečně plašit. Více na webu www.josefovskelouky.cz.

NEKONEČNÁ VÝPRAVA

Na závěr této spisovatelské výpravy bych rád poděkoval nejen celému našemu kolektivu a příznivcům, kterým nejsou všechny ty naše vyplá-né nápady cizí a nebojí se aktivně do ochrannářského a kulturního dění zapojit, chtěl bych také srdečně poděkovat všem těm dětským očkům a vykouzleným úsměvům na tvářích, které jsme měli čest vidět na Vyná-šení Morany a na akci Vítání máje. Pevně věříme, že se uvidíme znovu v příštím roce.

Pravda, že se nám ještě letos nepodařilo započít s obnovením tradice Sta-vění máje, tento logisticky náročný počin nenašel v našich silách potřebnou podporu. Nechceme Vás nějak balamutit, ale s obnovou této tradice počítáme v následujícím roce, rádi bychom to tentokrát neprošvihli. Tak nám to snad promínu.

A jak to s námi vypadá dál? Sledujte nás prostřednictvím všech kanálů a v předvánočním čase si zavčas pořídte další číslo našeho smiřického Zpravodaje.

Budte zdraví, buďte s námi.

Za Český svaz ochránců přírody Smiřice David Stojan a spol.

Klub střelců Smiřice

V září loňského roku se odchovanec a člen Klubu střelců Smiřice Michal Štěpán zúčastnil Mistrovství světa v praktické střelbě podle pravidel IPSC. V tomto závodě se utkalo bezmála půl druhého tisíce střelců z celého světa a Českou republiku zastupovalo třináct sportovců.

Michal zde dosáhl na své dosud nejlepší umístění v kariéře, když v kategorii Production obsadil 9. místo. V navazujícím prestižním závodě Super Six určeném pro nejlepších šest střelců v jednotlivých kategoriích, do kterého byl nominován na divokou kartu, obsadil první místo, což je naprosto skvělý výsledek. Michal se poté účastnil i dalších světových závodů u nás i v zahraničí – velkým úspěchem bylo první místo na Mistrovství Dánska (Rooster Mountain), na které v letošním roce navázal prvním místem v závodě na řeckém ostrově Rhodos.

V našem Klubu máme i další úspěšné sportovce. Jiří Laburda, který střílí teprve čtvrtým rokem, se pravidelně umísťuje na předních místech na závodech IPSC pořádaných v České republice a vzhledem k jeho talentu a obrovskému nasazení můžeme předpokládat jeho další výkonnostní posun.

Velmi silnou sestavu vysílá náš klub na regionální závody – v dámské kategorii nás reprezentuje Kateřina Laburdová a Petra Hladíková a v mužích již jmenovaný Jiří Laburda, dále Karel Čtvrtečka a Václav Klimeš. Tento tým prakticky v každém závodě obsahuje místa v první desítce a velmi často i na medailových pozicích. Speciální ocenění si zasluhují výkony Václava Klimeše, který nejenže patří mezi nejlepší ve své věkové kategorii, ale více než dobře se umísťuje i v absolutním pořadí.

Uvedené výsledky si zasluhují úctu o to víc, že tréninkové možnosti na klubové střelnici jsou velmi skromné, přesněji řečeno minimální, takže naši střelci velmi často využívají k tréninku komerční střelnice a v některých případech trénují pouze účastí na závodech.

Do budoucna bychom chtěli, aby se do závodní činnosti zapojili i další členové klubu, ale vše vyžaduje čas, píli a pochopitelně odpovídající finance. Nyní i nadále intenzivně pracujeme na vylepšení odhlučnění okolí střelnice a na dalších technických úpravách. Vloni byl mimo jiné postaven nový betonový plot podél cyklostezky a letos máme v plánu postavit nový betonový plot za střelnici a k STK.

Za Klub střelců Smiřice, z. s. Mgr. Jana Kalferstová

Projekt Vzdělávání praxí

Projekt Vzdělávání praxí přináší firmám možnost kompenzovat si náklady za zaškolení potencionálního zaměstnance a účastníkům větší šanci získat práci

Projekt Vzdělávání praxí propojuje zájemce, kteří chtějí získat nové znalosti a zkušenosti v reálném pracovním prostředí, s firmami, které si chtějí prostřednictvím nabízených praxí nezávazně a s finanční podporou otestovat a zaškolit potencionální zaměstnance.

Poskytovatelem praxí se mohou stát právnické osoby nebo OSVČ. Účastníky projektu mohou být lidé starší 15 let, kteří jsou uchazeči o zaměstnání, absolventi, rodiče na mateřské/rodičovské dovolené, nízkokvalifikovaní, lidé ve věku nad 50 let nebo osoby zdravotně znevýhodněné.

Účastníci si vybírají z nabízených pozic jednotlivých firem, které se do projektu přihlášily. Samotná praxe je pak v délce 1–6 měsíců dle vybrané

pozice. Vybírat je možné z velkého spektra oborů, jedná se např. o pozice v administrativní, ekonomické nebo strojírenské oblasti, ale také pozice v zemědělství, cestovním ruchu, stavebnictví, ICT a mnoha dalších. Po celou dobu praxe účastníka provází zkušený zaměstnanec firmy, tzv. mentor.

Účast v projektu přináší jak účastníkům, tak i firmám řadu výhod. Pro účastníky je to zejména možnost prohloubení znalostí, získání praktických zkušeností a v neposlední řadě případné získání pracovní nabídky. Firmy si díky projektu vyzkouší a vyškolí potencionální zaměstnance v praxi, ověří si mentorské schopnosti svých zaměstnanců a získají finanční kompenzaci vynaložených nákladů.

Pavla Merková, tel.: 770 102 817, email: pavla.merkova@fdv.cz, www.vzdelavani.praxi.cz.

Jak zachránit jabloně Smiřické vzácné

Sázejme, pečujme, obdivujme

byl název jedné kapitoly článku „Jaro Jaroměř“ v č. 2/2017. Z této trojice imperativů se však uskutečnil jen ten první, realizace druhého je téměř nulová a obdivovat rozhodně není co. Byla jsem se na tu „zachráněnou“ alej podívat.

Tento příspěvek píšu proto, že nemám jinou možnost jak upozornit na chyby a nechci, aby se příště opakovaly zase někde jinde. Je chvályhodné, že se v dnešní době najde pár jedinců, kteří chtějí vykonat něco užitečného pro ostatní. Ale: dříve měli ochránci přírody ve znaku větvičku tisů a výstižné heslo: „Poznej a chraň!“ Pokud však opomineme jeho první polovinu, dopouštíme se pak mnohých chyb. Pravda, žádný učený z nebe nespadl, ale ten neučený by se měl snažit, aby byl alespoň poučený.

K vysvětlení celé situace se musím vrátit do doby, kdy jsem si ve Zpravodaji 2/2013 přečetla o záchraně staré aleje. Šla jsem se na ni tehdy podívat a shledala chyby, které by se ale v té době daly ještě napravit. Proto jsem zatelefonovala autorovi článku, na chyby ho upozornila a rozhodně to nebyla jen „námitka“ chybějících opylovačů. Nabídla jsem mu schůzku v té aleji a chyby chtěla ukázat přímo na místě. Moji nabídku ale nepřijal. Do Zpravodaje 1/2014 jsem pak napsala článek o historii „Smiřického vzácného“ a aktivisty neprozřetelně pochválila v domněnku, že budou v započaté práci pokračovat. A v závěru článku jim znovu nabídla pomoc.

Stav aleje v lednu 2014

Nové vysokokmeny byly vysazeny (29. prosince 2012) bez sebezení kultivace jejich okolí – do porostu kopřiv a náletových dřevin. Například v okolí krajní jabloně rostly dva duby, vzdálené od ní 2 a 4,5 metru, kolem další keře černého bezu, vzrostlý strom, vzdálený necelé 2 metry a naklánející se k vysazenému vysokokmenu... „Car Alexander“ je odrůda silně trpící strupovitostí a moniliózou. Břeh Labe, kde je velmi vysoká vzdušná vlhkost, pro ni není zrovna nejvhodnějším stanovištěm. Tenkrát by se ale ještě dala přesadit do aleje kolmé k Labi – tedy alespoň co nejdále od řeky.

Neobstojí námitka, že aktivisté „vzhledem k havarijnímu stavu dosavadních jedinců nepovažovali za úplně nejdůležitější argument výsadbu vhodných opylovačů“. Bylo hrubou chybou, že nebyli vysazeni hned mezi Smiřické. Mimochodem, už před 130 lety obyčejní lidé – občané městečka Loštice, vysazovali Smiřické vzácné do aleje. Stromky z velkostatku Bouzov byly v roce 1888 žhavou novinkou. A už tehdy ti lidé věděli, že Smiřické je špatným opylovačem a je tedy třeba zajistit dostatek vhodných – nejméně ve dvou odrůdách, aby se mezi sebou vzájemně opylili i ti opylovači, když je Smiřické neopylí! Proto si pro další odrůdy dojeli až do Olomouce k zahradníkovi Goudovi. Tak byli důkladní – ve znalostech i zápisech do kroniky, díky kterým to dnes všechno víme.

Včely nevyřeší nic, pokud nebudou mít dostatek vhodného pylu. Jsou pouze důležitými zprostředkovatelkami opylování. Ale kde nic není...

Je jen na posouzení čtenáře, co považuje za zajímavé a naopak. Každopádně by měl být informován pravdivě. Proto musím upozornit na zavádějící údaje ve svérázném výkladu opylování v minulém zpravodaji. V odborných záležitostech je zapotřebí číst „terminus technicus“. Ani ve zjednodušeném podání ho nelze užívat v jiném významu: co se týče mízy, ta stoupá prostřednictvím kořenového tlaku vodivými pletivy do celé rostliny a v žádném případě nesouvisí s jejím oplozením. To neznemožňuje „stejná míza“, ale stejné geny sterility mateřské a otcovské odrůdy.

A jak je to s opylováním doopravdy?

Neexistuje „něco jako“, ale skutečně jsou odrůdy diploidní se 34 chromozomy (tedy dvojnásobek – od dvou rodičů) a víceploidní, např. triploidní (51 = trojnásobek) nebo tetraploidní (68 = čtyřnásobek). To už jsou ale anomálie a příroda se sama postarala, aby se dále nešířily a vybavila je špatně klíčícím pylem.

Z toho vyplývá, že triploidní Smiřické vzácné jako otcovská odrůda neoplovní triploidní ani diploidní, tedy vůbec žádnou odrůdu. Jako mateřská je ale dobrým příjemcem pylu diploidních odrůd. Proto je důležitý dostatečný počet vhodných opylovačů a shodná doba kvetení jejich a opylované odrůdy (v tomto případě Smiřického) i rozdílné geny sterility mateřské a otcovské odrůdy.

Vysokokmeny začínají plodit 10–12 let po výsadbě. Do té doby se sotva rozpadnou ty zbylé staré jabloně. A teprve až potom se ochránci chystají vysazovat opylovače? Poté čekat další desetiletí než se rozrostou a začnou opylovat ty „zachráněné“ jabloně? Mnohem rozumnější by bylo nespolehat na několik kilometrů vzdálené opylovače, ale hned jimi doplnit alej. Na místo vysazeného a záhy uhynulého vysokokmenu a do proluk mezi dožívajícími stromy podél břehu Labe, za osmou vysazenou jabloní. Pokud by to měly být výhradně staré odrůdy, potom by byly nejvhodnější ty z východních Čech, např. Hájkova muškátová renetá původem z Kostelce u Heřmanova Městce nebo Hladíkovu přeúrodné z Trojovic u Chrudimi. Obě jsou dobrými opylovači a tady doma, na rozdíl od Cara Alexandra, staré ruské odrůdy, a Smiřického vzácného neboli skotské odrůdy Gallo-way Pippin. Dnes už není problém staré odrůdy sehnat.

Studničné, pocházející ze Studnice u Náchoda, se sem nehodí. Silně trpí strupovitostí, takže tuto odrůdu nelze vysadit na labský břeh. A ještě k tomu tvoří mohutné, vysoce kulovité a husté koruny, které by tento problém znásobily. Vzhledem ke svému habitu se nehodí ani do alejí podél silnic.

Jak to vypadá nyní v „zachráněné“ aleji – stav z ledna 2018

Porosty kopřiv a náletových dřevin z blízkého okolí výsadeb nejenže nezmizely, ale naopak se rozrostly. Kopřivy mnohde dosahují až do výše kmínků vysokokmenů. Dva duby v okolí první jabloně povyroستly, ten bližší ji už převyšuje. Ve vzdálenosti necelých dvou metrů od výsadby roste strom s obvodem kmene 30 cm. Sklání se k jabloni, která se pak ve stejném úhlu odklání za světlem. Chmel ovíjí vysazené jabloně i okolní porosty na jižní straně výsadeb. Ty jsou potom během vegetačního období trvale zastíněny. Není divu, že se proto „omladina dere za sluncem“.

Je všeobecně známo, že dřevo ve vlhké zemi rychle podléhá zkáze. Aby se tak nestalo, ošetřuje se preventivně buď opálením, nebo impregnací v roztoku modré skalice. Toto důležité opatření bylo zanedbáno. Proto u osmi jabloní vysazených podél Labe zatím vydržely pouze dva opěrné kůly, šest už uhnulých se povaluje v kopřivách. A jabloně, vlivem převládajících západních větrů, se naklání k východu. V příčné aleji, vzdálenější od Labe, je půda poněkud sušší, a proto zatím odolalo osm kůlů. V kopřivách leží „pouze“ tři. Jedna mladá jablonoň zde uhynula.

Výchovný řez nebyl proveden. Růst se hned od začátku skoro úplně zastavil. Korunky jsou zakrnělé, mnohé bez terminálů a některé kmínky po pěti letech pouze o šířce palce. Tento neblahý stav zapříčiňuje už od výsadby konkurence vzrostlých náletových dřevin a vytrvalých, hluboce kořenících plevelů, které trvale odnímají jabloním většinu vláhy a živin.

Je třeba si uvědomit, že začátkem minulého století, kdy byly vysazeny dnes už rozpadající se vysokokmeny Smiřického, roubovaly se jabloně takřka výhradně na semenáče. Ty kotvily hluboko v zemi, odkud čerpaly vláhu a živiny. Proto již vzrostlému stromu nevadí konkurence vytrvalých plevelů. Kolem nově vysazených vysokokmenů však byl i tenkrát vždy udržován čerstvý úhor – „mísy“ kolem kmene. V současné době se používají podnože, jejichž kořenový systém je mnohem mělčí a více se rozrůstá do šířky. O to naléhavější je proto potřeba kultivace půdy v okolí vysazených stromků a trvalá péče o bezplevelný stav.

Některé vysokokmeny mají ponechané dva růstové vrcholy a to je hrubá chyba. Detailně jsem všechny stromky sice neprohlížela, ale i tak mi neunikl jejich špatný stav. Kromě výše uvedeného nebylo možné přehlédnout

například nenávratně poškozený kmínek, zaškrcený pozdě odstraněným úvazkem. Stromek předčasně uhynul! Obávám se, že možná nebude jediný. Nebo neošetřená mrazová deska – podélná prasklina na spodní straně kosterní větve – přesněji řečeno větvičky. Stromek se ji snaží zacelit závalem, ale i tak je to začátek jeho konce. Zatím přežilo 18 vysokokmenů. Hoši – ochránci, moc se přimlouvám, slítněte se nad těmi zuboženými jabloněmi a opravdu je zachraňte! Ráda bych je příště viděla aspoň v trochu lepším stavu – a jistě nejen já.

Vytvořte jim podmínky pro život a ne jen k přežívání!

A o broučky se nebojte! Kultivací půdy a likvidací konkurujících náletových dřevin jim neublížíte. Najdou si dostatek úkrytů na kmenech a v korunách dozívajících jabloní i v přilehlých příkopech, porostlých nejrozličnějšími rostlinnými společenstvy.

Co nejdříve vysadte opylovače, protože jsou pro budoucnost aleje nezbytní. Napravte vše, co se ještě napravit dá, a jeho toho dost! Výsadbou to nekončí, ale naopak začíná. Stromy vyžadují i pravidelnou následnou péči, včetně budoucího průklestu, který udržuje strom v kondici a dokáže prodloužit jeho život o desítky let!

Věřím, že odvolanou pochvalu si v budoucnu opět zasloužíte, tak pro to něco udělejte, a hlavně co nejdřív! V redakci je mé telefonické číslo pro případ, že by se vám hodila moje pomoc, kterou tímto opět nabízím.

Miroslava Dostálová, odborná instruktorka ČZS

Inzerce

Vaše realitní makléřka pro Smiřice a okolí

Bude mi velkou ctí Vám pomoci s prodejem nemovitosti nebo s hledáním nového domova

Lucie Klapková

M +420 776 048 859

E lucie.klapkova@re-max.cz

Realitní služby, jaké si přejete

RE/MAX
Trend

Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna

V každém historickém období se najdou lidé, kteří se nějakým způsobem vymykají soudobým zvyklostem a zaběhlým pořádkům. Podívejme se na životní příběh českého šlechtice, generalissima a mystika, jehož rodové kořeny sahají do Smiřic a od jehož narození v září uplyne 435 let.

Hodiny jeho osudu začínají tikat na tvrzi v Heřmanicích nad Labem u Jaroměře 14. září 1583. V žilách má krev rodu Smiřických, jeho matka Markéta, rozená Smiřická ze Smiřic, a otec Vilém z Valdštejna pocházejí ze zchudlých větví starobylých českých panských rodů. Hvězdy, jež jsou Albrechtovi celoživotní inspirací, mu nadělují mnoho vynikajících schopností a talentů, je to muž s výjimečným nadáním pro vojenství, diplomacii a obchod. Přirozený talent má však i pro nesporné velikášství, v jeho povaze se střetávají kontroverzní vlastnosti. Valdštejnovu velikášství, stejně jako snaha nepodbízet se svému okolí způsobují, že počet nepřátel se postupně rozmnožuje, avšak jeho kariéra je i přesto závratná a oslnivá. Z bezvýznamného zemana a skromných začátků se postupem času vypracuje na nejmocnějšího a nejvlivnějšího šlechtice v zemi. Stejně jako Jan Smiřický, i on mohl být českým králem, kdyby běh událostí nerozhodl jinak. Svými jedinečnými schopnostmi získal slávu i jmění, byl to muž se železnou vůlí.

VALDŠTEJN DOBRODRUH

V roce 1604 sbírá první válečné a dobrodružné zkušenosti při tažení proti Turkům. Je odvážný, ale zbytečně neriskuje, je chytrý a rychle se učí, čímž si vyslouží povýšení na hejtmána. Turci, pověstní svou dravostí a krutostí, při svých nájezdech nemají slitování, a bojiště se často mění v krvavá jatka. Z těchto bojů si Albrecht odnáší poznání, že chce-li zvítězit nad nepřítelem, musí být alespoň tak tvrdý, silný a nelítostný jako on. Také ví, že: „Hlava se hadovi musí useknout dokud je malý, když je z něj sedmihlavá saň, už je pozdě.“ Všechny nabyté zkušenosti dokáže Albrecht v budoucnu velmi dobře zúročit.

Další zajímavé dobrodružství ho potkává v podobě sňatku se zámožnou vdovou Lukrécie Nekšovnou z Landeka, jejíž zesnulý manžel byl o dvacet let starší, a tak jí elegantní, světoznalý, pohledný a mladý Valdštejn imponuje. Víme, že soudobé klepy k tomu hlásají: „Ta vilná starožitnost svého chotě málem ze samé žárlivosti otrávil nápojem lásky.“ Ale taky víme, že té „vilné starožitnosti“ bylo kolem třiceti a že svého Albrechta prohlásila za spoluvlastníka všech svých statků. Stává se z něj zámožný muž, má právo zasedat na zemském sněmu. Faktem zůstává, že Albrechta ke svazku s Lukrécie motivuje hlavně ctižádost a nedostatek vlastních

prostředků k uskutečnění zamýšlených velkých cílů. Jako barokní kavalír však dostojí cti i manželským slibům a rozdělí je až její smrt v roce 1614.

Kontroverzním a husarským kouskem bezesporu je, když Albrecht r. 1619 jako velitel pěšího pluku moravských stavů ukradne stavovskou pokladnu, s hrstkou věrných odepře další službu císaři Matyášovi, probíje se vojenským ležením a prchá pod ochranu budoucího vládce Ferdinanda II. Tím získá vzácnou přízeň a podporu panovníkovu, i když ten pokladnici na Moravu vrací, ale Valdštejn s pevnou pozicí u císařského dvora může počítat a i jeho společensko-mocenský vzestup může začít.

VÉVODA FRÝDLANTSKÝ, STAVITEL, MYSTIK A CTITEL UMĚNÍ

Rok 1627, Jičín, období dozívající renesance a počínajícího baroka. Čtyřiačtyřicetiletý Valdštejn je pohádkově bohatý, jeho chotí je půvabná Kateřina Isabella z Harrachu a je jedním z největších evropských feudálů. Na prudkém vzestupu vévody Frýdlantského se podílí jeho přirozená inteligence, schopnost riskovat a obratnost, s níž si na svých panstvích vede. Patří mu značná část Čech, od Frýdlantu přes Jičín, až téměř k Hradci Králové, a jeho rozsáhlé državy jsou státem ve státě. Valdštejnovu území lidé nazývají „Terra felix – Šťastná země“, neboť kraj není zatížen daněmi a navíc si Albrecht u císaře vymohl výsadu, že zde nebude zimovat armáda. Přesto, že právě zuří ničivá třicetiletá válka, zde všichni žijí v klidu a míru, neboť Albrecht svoje Frýdlantsko před důsledky války chrání. Má právo jmenovat šlechtice, povyšovat sídla na města a razit vlastní mince, na kterých stojí: „INVITA-INVIDIA! = Navzdory závidi!“ Je to heslo, jež si Albrecht nechává razit i na kordy a ostruhy, aby protivníkům jasně dal najevo, že je nezlomný.

S velkorysostí sobě vlastní buduje a zvelebuje svojí impozantní rezidenci v Praze, která patří mezi nej kvalitnější a nejnádhernější sídla své doby. Valdštejnův palác je přímo pokladnicí skvostných uměleckých předmětů, obrazů a soch nedozírné ceny. (Po Valdštejnově smrti švédská vojska opět plenila Prahu a po Malé Straně přišel na řadu Valdštejnův palác a Pražský hrad. Unikátní předměty a drahocenné sbírky jsou uloupeny a odvezeny. V současné době nám Švédové občas některou uloupenou vzácnost, jako např. Codex Gigas, laskavě zapůjčí.)

Valdštejnský palác v Praze

Albrecht na veškerou výstavbu s udivující energií dohlíží, řídí, rozhoduje a nezapomíná ani na svoje bezpečí. Italským architektům a stavitelům sám navrhuje systém tajných vchodů a únikových cest. Ty vedou přímo ke stájím s jeho ušlechtilými koňmi, které má Albrecht velmi rád a kteří se mu za to odměňují. Nejednou ho v bitevní vřavě vynesou ze svízelné situace a jeden z nich mu dokonce zachrání život vlastním tělem. (Dodnes je vystaven v chebském muzeu.)

Mnohem víc než lidem Albrecht důvěřuje hvězdám. Věří ve svého boha a věří, že osud je kosmickým projektem života, přitahuje ho svět hvězd, vesmír a mystiky. Jeho osobní horoskop nesestavuje nikdo menší než Jan Kepler, matematik, dvorní astronom a hvězdář Rudolfa II. Dodnes zůstává obdivuhodné, s jakou přesností Valdštejnovu osobnost vystihuje.

Je to exkluzivní a luxusní dárek Keplera Valdštejnovi, nejpodrobnější horoskop v dějinách astrologie. Skutečností se stává i předpověď, že rodinné štěstí Albrechtovi nikdy nebude nakloněno, brzy mu umírá malý syn Karel a přítel i ochránce, tchán Karel z Harrachu.

GENERALISSIMUS CÍSAŘSKÝCH VOJSK A NEJVĚTŠÍ VOJENSKÝ PODNIKATEL

Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna je skvělým strategem a odvážným velitelem, prozíravým diplomatem i člověkem s politickou vizí. Vedle vojenské zdatnosti projevuje i značnou finanční obratnost jak na svých statcích, tak nákupem pobělohorských konfiskátů, mezi nimiž vyniká dědictví po Smiřických a Rodernech. Panství Smiřických, ke kterému získá trvalé právo a může s ním volně nakládat, se stává základem pro vybudování vévodství Frýdlantského. To je po Valdštejnově smrti rozděleno iniciátory jeho vraždy, smiřický zámek vydrancovali a vypálili Švédové.

Svého protivníka se Valdštejn nebojí, ale ani jím nepohrdá. Nesporně se zařazuje mezi nejtalentovanější vojevůdce všech dob a zároveň se stává i největším z vojenských podnikatelů. Je věrný svému císaři, jemuž půjčuje obrovské sumy peněz a jenž ambiciózní politikou finančně vykrvácel. Na oplátku od císaře získává panství, města i pozemky, jeho vojenské zásluhy jsou oceňovány hodnotami a tituly. Je neočekávanějším hostem dvorských slavností a plesů, všichni charismatického Valdštejna obdivují. Když se svým doprovodem někde přijíždí, je to nezapomenutelná podívaná, o níž si vypravují celé generace. Císařská rada, Heřman z Questenberka, o tom píše do Vídně: „Dvorem je zahrnován počtami jako nějaký bůh, nikdo si nedovolí generála podceňovat či přehlížet a upírat mu skutečnou velikost. On jedině poručí a císaři nenechává nic než titul. V jeho předpokojí se tlačí množství lidí s ohnutými hřbety, ač on jim ukazuje jen záda.“

Rok 1633 se však stává začátkem konce. Generalissimus Valdštejn sice porazí Švédy, ale jejich velitele, bývalého stavovského rebela Jindřicha Matyáše z Thurnu, propustí na svobodu. To je u vídeňského dvora vykládáno jako zrada, přestože se zde ví, že Valdštejn k takovému jednání obdržel pravomoci přímo od císaře. To ovšem některým štvárcům vůbec nepřekáží, rozum jim kalí závist a zášť, zlo plodí zlo a proto: „Valdštejn jako bezohledný kariérista, zrádce, ničema a všehoschopný ďábel musí být jakýmkoli prostředky odstraněn,“ horují ctižádostiví podřízení u Jeho Veličenstva, nejvíce Matyáš Gallas a Oktavián Piccolomini, kterému Albrecht pro jeho italský původ paradoxně důvěřuje. Demonizování Valdštejna nabývá ďábelských rozměrů, Albrecht mívá špatné sny, často se uprostřed noci probouzí celý zpitomělý ze své pitomosti a má jedinou myšlenku: „Bože nedopust, abych byl někdy tak pitomý jako v tom snu.“ Ve skutečnosti se však vyznačuje velmi svobodomyšlným duchem a nehodlá se nikomu podřízovat a podbízet.

Zatím ale historie píše 20. léta 17. století, Albrecht z Valdštejna je energický čtyřicátník s uhrančivým pohledem, často pobývá ve svém paláci Smiřických v Praze a u císaře i u dvora se těší neomezené důvěře, která je pro něj cennější než všechny statky a tituly. Jeho postavení je takové, že se nikdo neodvažuje ani jen náznakem s ním nesouhlasit. Dokáže z vlastních prostředků naverbovat a zejména udržet větší armádu než kterýkoli spojenec či protivník. Valdštejn je silnou osobností a ve vojsku umí nastolit pevný řád, soudržnost a disciplínu. Někdy ale s vojáky sedí u jednoho stolu, říká: „... jsme všichni vojáci a páni, pijme do svítání!“

Pod jeho velením armáda vítězí, odráží všechny útoky a žene nepřitele zpět. Jako vrchní velitel je velmi tvrdý a nesmlouvavý, za zbabělost a dezerci v bitvě u švédského Lutzena dává popraviti 16 důstojníků. Exekuci provede kat Jan Mydlář a jak je zvykem, přihlíží početné obecenstvo. Za padlého maršála Pappenheima a další vojáky však nechává na své vlastní náklady po celé Praze tři dny vyzvánět zvony.

Generalissimus císařské armády Valdštejn sklízí úspěchy ve válce falcké, dánské a švédské, má respekt a obdiv svých vojsk. Získává velkolepou hodnost „Generál Oceánského a Baltského moře“ a císař ho pověřuje úkolem vybudovat loďstvo pro ovládnutí námořního obchodu v severní

Evropě. Jako mimořádná osobnost evropského formátu obdrží Řád zlatého rouna, jímž se mohou pyšnit jen opravdové elity. (Svým bohatstvím by se mohl rovnat dnešnímu Billu Gatesovi.)

VALDŠTEJNOVA SMRT

Není divu, že řady nepřátel vévody Frýdlantského rostou a r. 1630 se mračna nevole, zášti a závisti již viditelně nad Albrechtovou hlavou stahují. Jak zmocnenci španělského krále Filipa IV., tak i bavorský kurfiřt Maxmilián I., ba i císařův syn Ferdinand III., ti všichni a mnozí další nesou vinu na rozdrobení císařské armády, jež je po částech posílána na polská, nizozemská a italská bojiště. Třebaže Valdštejn s tím nesouhlasí a považuje to za nesprávné, je na něj svalen největší díl viny za její neúspěchy. Ferdinand II. též potřebuje podporu Bavora Maxmiliána pro svého syna při volbě římským králem, a tak Valdštejna obětuje a z postu generála ho sesazuje. K radosti mnohých, kteří jsou lepšími intrikány než vojenskými veliteli. Zanedlouho ale císař vidí, že se dopustil chyby, neboť Švédové se opět roztahují a žádný z jeho generálů není schopen je zahnat. Císařská armáda ustupuje a nepřátelé téměř bez odporu pronikají do německých i českých zemí.

Celá Evropa nesmírně strádá válkou, příměří jsou krátká a každý má nejvíce starostí sám se sebou a se svými majetky, stejně tak Valdštejn. Proto nespíchá, když císař rychle hledá cestu ke smíření. Návrat k vojenské kariéře oddaluje, protože chce uvést do pořádku hospodářské záležitosti svých obrovských dominií. Možná taky ví, že hvězdy mu přestávají být nakloněny, potýká se se svou nemocí i s předtuchami o brzkém konci. Možná cítí, že budoucí události se mu stanou osudnými.

Nastává již zmíněný rok 1633, Valdštejnovi je padesát, trápí ho některé tělesné neduhy, ale jeho vítězství nad Švédy je triumfální. Opět se osvědčuje jako obratný strateg a odvážný velitel a výbojně Švédy poráží. Z pozice svého postavení má plné právo s nimi vyjednávat, ale protivníky u císařského dvora je označen za „všehoschopného zrádce a zločince, uchvatitele trůnu a provinilce proti majestátu“. Dvorskými zpravodajskými kanály se šíří „zaručené informace“ o vévodově vině. Situace už je vyložena protivaldštejnská, jen císař zatím váhá, nemá přímé důkazy. Valdštejnovi nepřátelé využijí okolnosti, že vévoda tráví zimu jako obvykle v Plzni, v péči hvězdoporců, lékařů a léčitelů. V lednu 1634 příměří Ferdinanda II. k podpisu císařského patentu, jímž: „... se oznamuje generalissimovo sesazení a volba užití jakýchkoli prostředků vůči jeho osobě.“ Zatykač je vydán, hon na Valdštejna začíná.

Albrecht se o hrozícím nebezpečí dozvídá, dělá krátké přípravy na cestu, sedlá svoje nejrychlejší koně a s několika věrnými četným pronásledovatelům uniká. Rozhoduje se k útěku přes Cheb do Saska. Jedná se však o rozsáhlé spiknutí, past se stahuje. Albrecht několikrát otáčí koně a mění směr jízdy, aby nepřátelé zmátl, přesto však jede rovnou vstříc připravené léčce svých bývalých důstojníků, Buttlera, Leslieho a Gordona. V sobotu 25. února 1634 jsou při hostině na chebském hradě povražděni Albrechtovi spojenci – Adam Trčka z Lípy, Vilém Kinský ze Vchynic, Kristián Illov a Heinrich Niemann. Týž večer, mezi desátou a jedenáctou, vtrhne do purkrabského domu na náměstí setník Walter Deveroux se svým komandem. Zabije stráž před Valdštejnovou ložnicí a poté s napráženou halapartnou rozrazí dveře. Okamžik vyčkává, možná si dodává odvahy, možná by byl rád, kdyby Valdštejn prosil o milost. Pak bodne. Slyší ale jen: „Hvězdy měly pravdu.“

Chebské krvavé události otřesou veřejným míněním celé Evropy: „Ještě donedávna mocný a vítězný vojevůdce Valdštejn a jeho věrní padli za oběť masakru, který posvětil samotný císař Ferdinand II.!!“ Kardinál Richelieu k tomu výstižně poznamená: „Valdštejna zahubila nenávist Španělů a Bavorů a závist podřízených nebo odstavených generálů.“

Post scriptum: Velikostí svého ducha Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna mezi svými současníky vynikal a jistě by jim řekl: „Bylo mi ctí a potěšením.“

Olga Hrdinová

Smiřický téměř českým králem

V minulých číslech Zpravodaje jste se mohli dočíst, že na začátku 16. století kupuje Smiřice chudý zeman, který sem přišel z nedaleké osady Zaloňov (za Jaroměř). Smiřice, to byla tehdy zřejmě pouze dřevěná tvrz a maximálně 15 obytných domů v místě dnešního zámku. Toto sídlo bylo na velmi mírném návrší mezi dvěma rameny Labe. A obyvatel – těch mohlo být odhadem kolem stovky. No, ale důležité je to, že nový majitel si osvojil pojmenování Václav Smiřický ze Smiřic a tím založil rod pánů Smiřických. Přesnější pojmenování Smiřických ze Smiřic však neodpovídá historické zkušenosti. Smiřičtí totiž vlastnili Smiřice poměrně jen po krátkou dobu.

Pravidelní čtenáři Zpravodaje se už však dozvěděli, že již další Smiřický – syn Václava Smiřického – díky svým diplomatickým schopnostem se stal významným politikem a také šikovným hospodářem. Získal velmi velký majetek v severozápadních Čechách. Úspěchy a bohatství vzbudily závist a dokonce i nepřátelství. Proto skončil na popravišti. (Na závist a neřádnost dochází i dnes – snad nedojde k popravám!) Tím skončila jedna kapitola rodu Smiřických. Jeho potomci však byli stejně obratní a stali se také až největšími boháči v naší zemi.

Zaměříme se na dalšího významného člena rodu Smiřických – byl jím Albrecht Jan Smiřický ze Smiřic. Narodil se před 417 lety a jedná se o osobu, která žila a veřejně působila v dobách, kdy stály české země na osudové křižovatce. Bylo to v době, kdy došlo k bitvě na Bílé hoře a je známo, co po ní následovalo a jaké důsledky to mělo pro český národ. Nás bude zajímat, že nechybělo moc a seznam českých králů by byl bohatší o jméno Albrechta Jana Smiřického ze Smiřic. Ono se opravdu o tomto protestantském šlechtici ze starobylého a váženého rodu Smiřických ze Smiřic v té pohnuté době českého stavovského povstání uvažovalo jako o možném českém králi. K tomu však nikdy nedošlo, protože Albrecht Jan předčasně zemřel v nedožitých 24 letech. Jeho skon jakoby znamenal osud celé protihabsburské stavovské vzpoury. Opět nám je známo, že tato vzpoura byla ukončena na Staroměstském náměstí 21. června 1621. Kat Jan Mydlář zde popravil 21 českých pánů.

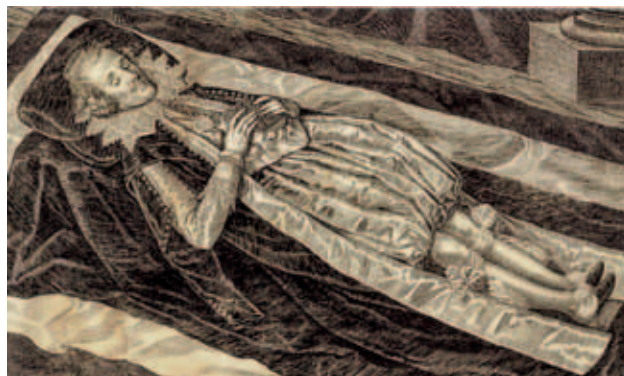
V té době patřili Smiřičtí k nejbohatším šlechticům té doby. Albrecht Jan Smiřický ze Smiřic se narodil 17. prosince 1594 na Hrubé Skále. Vystudoval gymnázium v Görlitzu (Žhořelec), ve studiích pokračoval v Heidelbergu. Když v roce 1614 zemřel poslední člen náchodské větve rodu Smiřických – Albrecht Václav, stal se Albrecht Jan nejstarším a zároveň jediným mužským členem rodu. Jen dvacetiletý Albrecht Jan soustředil ve svých rukou veškerý majetek rodu. V roce 1617 se zasnoubil s hraběnkou Amálií Alžbětou z Hanau-Münzenbergu a plánovaný sňatek mu měl zajistit spojení nejvyšších představitelů protestantské šlechty v německých zemích. I to mu mělo dopomoci k získání titulu českého krále. Rodová plícní nemoc však tyto snahy zhatila – jako velmi mladý zemřel ještě před plánovanou svatbou.

Jeho šance na získání královského titulu byly velmi vysoké díky třem okolnostem: českým stavům nevyhovoval stávající král Ferdinand Štýrský s jeho četnými příbuzenskými vztahy a dluhy. Většina vlivných šlechticů měla za manželky členky rodu Smiřických a další šlechta i města u něj pro změnu byla značně zadlužena. Situace v českých zemích se vyhrcovala. Proto na 21. květen 1618 inicioval Albrecht Jan Smiřický svolání tajné schůzky ve svém paláci na Malostranském náměstí. Kromě něj se jí zúčastnil ještě Jindřich Matyáš Thurn, Václav Budovec z Budova a Oldřich Vchynský. Dodatečně byli do úmluvy zasvěceni Linhart Colonna z Felsu, Václav Vilém z Roupova a Martin Fruewein. Na této schůzce byl připraven plán, podle něhož měli být královští místodržící Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka a Jaroslav Bořita Martinic vyhozeni z oken Pražského hradu. Nápad zavraždit oba místodržitele dýkou byl odmítnut jako vražda. Svržení z okna prý připomínalo boží soud, protože při defenestraci nemusí vyhozený člověk zemřít. K samotnému vyhození nenáviděných úředníků došlo 23. května z oken Pražského hradu. Společně s nimi byl ještě vyhozen i pisár Filip Fabricius. Mnohé historické prameny o této události mluví jako o takzvané Druhé pražské defenestraci (první se uskutečnila 30. července 1419 vyhozením novoměstských konšelů z oken).

Po vyhození císařských místodržitelů byli čeští stavové naplněni optimismem a krátce nato si zvolili vládu třiceti direktorů. Albrechtu Smiřickému v ní náleželo velmi významné místo. Nezapomeňme, že stále měl naději na získání královské koruny. Samotné snahy stavů však neměly šanci na úspěch hned od samotného začátku. Česká protestantská šlechta totiž ve světě neměla jediného spojence, ani dost finančních prostředků k těžkému zápasu. Navíc neexistovala názorová jednotu mezi luterány, kalvinisty a jednotou bratrskou, a stavové nemohli spoléhat ani na pomoc venkova a měst.

Stavové vytáhli do boje a stranou nezůstal ani Smiřický, který sám zafinancoval regiment s 1 200 muži a 90 koňmi a vytáhl do boje. V ležení před Českými Budějovicemi si však pro něj přišla smrt. Zřejmě dědičná rodová choroba způsobila, že svobodný mladý šlechtic s velkými nadějemi po několika dnech, 18. listopadu 1618, ve svém paláci na Malé Straně zemřel.

Jeho tělo bylo vystaveno ve skvostné rakvi v kostele sv. Mikuláše na Malé Straně. Nevěsta jeho – hraběnka z Hanavy-Münzenbergu mu poslala k pohřbu jako svému ženichovi rozmarýnový věnec, propletený skvostnými perlami. Věnec mu byl položen na hlavu a zlatý řetěz s jeho podobiznou mu byl pověšen na krk.

Byl to slavný pohřeb – přímo královský. Z kostela sv. Mikuláše na Malé Straně byl po pohřební řeči na černém voze, taženém 12 koňmi, a s velkým průvodem vezen nejprve do Kolodě. Zde bylo v městském kostele sv. Jana opět kázání. Odtud byl převezen do Kostelce nad Černými lesy, který náležel k jeho panstvím. Zde byl opět vystaven, a pak v nádherném průvodu převezen do zámeckého kostela, kde byl uložen 2. prosince 1618 do rodinné hrobky.

Prohibující události se už nedaly zastavit. Smrt Smiřického jako by předznamenala osud českého stavovského povstání. Téměř na den dva roky po jeho smrti byla na Bílé hoře rozprášena stavovská vojska a stávající (později přezdívaný „zimní“) král Fridrich Falcký uprchl přes Náchod do Vratislavi. Rozlícení Habsburkové se pomstili krutou staroměstskou exekucí, po níž následovaly obrovské konfiskace majetku protestantské šlechty. To byl také případ majetku Smiřických. Po smrti Jana Albrechta sice přešly jeho majetky do vlastnictví jeho sester Alžběty a Markéty, po bitvě na Bílé hoře je však získal Albrecht z Valdštejna.

Za dvě léta po smrti dne 26. dubna 1621 Albrechta Jana Smiřického byl korunou hrdelní odsouzen ke ztrátě všeho svého jmění a památka jeho na věčné časy prohlášena za prokletou a nepoctivou. Kdyby nebyl zemřel přirozenou smrtí, byl by býval jistě s ostatními českými pány popraven na náměstí Staroměstském v Praze. Mezi zkonfiskovaným jměním byly též tři tuny zlata, obsahující 300.000 dukátů a skvostů, jež uložil ve Frankfurtě nad Mohanem a své nevěstě hraběnce z Hanavy-Münzenbergu odkázal. Zlato bylo vydáno císaři Ferdinandu II. Nepomohla ani přímluva matky jeho nevěsty, která tomu bránila.

(mv)

Strípky z historie – Doba Karla IV., 2. část

CÍSAŘ LUDVÍK BAVOR (1314–1333)

V r. 1314 proběhla nejednotná volba římsko-německého krále, vyjasnění tak měla přinést bitva u Müldorfu r. 1322, v níž Ludvík Bavor porazil a zabil Habsburka Fridricha Sličného. To nebylo ale po chuti papeži Janu XXII. a časem se zcela postavil proti Bavorovi. Ludvík se rozhodl dosáhnout císařské koruny i proti vůli papeže. V lednu 1328 přijal z rukou zástupců města hodnost senátora a lidového kapitána města Říma a byl korunován dvěma biskupy, kteří nedbali papežského zákazu, na císaře římského.

Ludvík Bavor se tak stal prvním a jediným středověkým římským císařem, který dosáhl své hodnosti z rukou světských a ne papežských a dokonce proti vůli papeže. Tím ovšem vykopal mezi sebou a papežem nepřekročitelnou propast. Ludvík se pokusil čelit náporu Jana XXII. a papežské diplomacie v Avignonu tím, že nechal v dubnu 1328 v Římě zvolit papežem minoritu Petra Rainalducciho, který přijal jméno Mikuláš V. Tento chybný krok byl ovlivněn i spory představitelů františkánů s Janem XXII. v otázce tzv. „Kristovy chudoby“.

Na dvoře Ludvíkově se před tím objevili dva učenci pařížské university, na tehdejší dobu – r. 1328 – s převratnými myšlenkami:

- jediným pánem státu je lid,
- zamítali světské panování církve a hromadění hmotného majetku,
- jediným úkolem církve má být duchovní správa.

Nové myšlenky ani císařovo panování se příliš neuchytily, a tak musel nový císař r. 1330 opustit neklidný italský poloostrov a vrátit se do jižního Německa.

Na pomezí italského severu pobýval r. 1330 i český král **Jan Lucemburský**, kde v Korutanech vyjednával sňatek svého druhého syna s dcerou vévody Jindřicha Korutanského (byl v letech 1307–10 českým králem). Sňatek devítiletého Jana Jindřicha s dvanáctiletou Markétou byl uzavřen 16. září 1330. V říjnu zemřela královna Eliška. Král Jan se zde zatím pustil do málokomu pochopitelného dobrodružství, slibováním ochrany českého krále zde získal rozsáhlé panství – lombardské.

Na jaře 1331 povolal do Itálie svého syna, zanechal zde patnáctiletého Karla jako svého zástupce a sám Itálii opustil, další z jeho neuvážených nápadů. V srpnu se Jan sešel s Ludvíkem Bavořem a vyjednal si držení italských území jako říšskou zástavu a část jako říšská léna. Tím ovšem vzbudil hněv papeže, který Bavora neuznával. Přes úmluvy s císařem trvalo české panování v Lombardii jen přes jednu zimu. Utvořila se protičeská liga, které musel šestnáctiletý Karel čelit. První bitvu u Modeny 26. listopadu Karel sice vyhrál, ale bylo jasné, že zhroucení panování na sebe nenechá dlouho čekat. Různé představy o způsobu vládnutí vedly tehdy také k roztržce mezi synem a otcem.

Dny jeho vlády byly sečteny 14. dubna 1333, kdy bylo lucemburské vojsko u Ferrary poraženo a rozprášeno oddíly protičeské ligy. Poté si Karel vymohl na otčí návrat do Čech, aby se ujal správy království. Roku 1333 se kralevic Karel stal markrabětem moravským. Dne 30. října 1333 prvorozený syn českého krále Jana Lucemburského a zákonitý dědic království českého vešel s hojným množstvím šlechticů do Prahy. Ani Karel zpočátku v zemi trvale nesídlil, od počátku však považoval české země za skutečný základ rodové moci lucemburské.

MARKRABÍ MORAVSKÝ (1334–1342)

Zpočátku Karel vystupuje pouze jako „prvorozenec českého krále“. Od ledna 1334 užíval již titulu i pečeti markrabího moravského. Jan si tím zachoval vliv na vládnutí v Čechách. Karel hned zpočátku přikročil k revindikaci řady zastavených zboží, královských hradů a statků, prostředky získává nejspíše výpůjčkami nově obecní berně. Zahajuje opravu Pražského hradu. Stále také musí ještě posílat peníze za otcem do ciziny.

Jmenování markrabího moravského znamená zrušení funkce moravského zemského hejtmána, kterou drželi 14 let páni z Lipé. Nejdůležitější zemské funkce nyní obsadili Vítkovci, Vilém z Landštejna a Petr z Rožmberka. Někdy na jaře 1334 se Karel stěhuje na hrad do purkrabského domu, který mu musel přenechat nejvyšší purkrabí Hynek Berka z Dubé. Vlastní hrad byl ještě neobyvatelný. Na hrad byla v červnu 1334 uvedena Karlova manželka Blanka z Valois (sňatek 1323). Po roce se narodila první dcera Markéta. Po dvou letech však události donutily Karla k dlouhým cestám za hranice.

Počátkem dubna 1335 zemřel bývalý český král Jindřich Korutanský, dědictví si rychle rozdělili císař Ludvík Bavor a Habsburkové, Karel odjel osobně protestovat, marně. Roku 1335 se Karel odebral do Slezska, aby po smrti Jindřicha VI. převzal jménem českého krále, svého otce, vládu nad Vratislaví. Roku 1336 přišla do Prahy druhá manželka Jana Lucemburského Beatrice Bourbonská a Karel odchází raději do Tyrol pomáhat svému bratrovi udržet jeho panství. Jan zatím rozpoutal boj proti Habsburkům na rakousko-moravském pomezí. Krom značných dluhů nedosáhl žádného výrazného úspěchu. Na krytí svých dluhů Jan opět zastavuje některé hrady, které Karel nedávno vykoupil. Jan se vrhl do dalšího válečného podniku, kterým bylo křížácké tažení na Litvu. Druhé jízdy na přelomu let 1336/7 se zúčastnil i Karel, dojel ale jen do Královce, odkud se vrátil. Po návratu Jana z Litvy dochází k vážné roztržce s Karlem, když mu byla odňata správa vykoupených hradů v Čechách i panování nad markrabstvím. V dubnu 1337 se Karel znovu odebral do Tyrol, pomáhat svému mladšímu bratrovi. Král zakázal posílání důchodů za Karlem do Tyrol a jeho manželku vypověděl do Brna. Počátkem léta 1337 Jan Čechy znovu opouští. Tou dobou žil Karel poklidně většinou na Moravě, v Brně, zbaven možnosti vládnutí. Na výpravě do Litvy oslepl Jan na jedno oko.

Z poklidu ho r. 1339 vytrhla zpráva o smíření jeho otce s Ludvíkem Bavořem, vytáhl tedy za otcem do Německa. Šlo o další z překvapivých kroků Janovy politiky a Karlovi hrozilo, že vyjde naprázdno. Za Karlem již tehdy stála řada českých pánů. Po schůzce v Německu zůstali otec a syn nějaký čas spolu. Na Moravě vystupuje Karel jako vládce, s jehož opatřeními vyslovuje otec pouze souhlas, v Čechách tomu bylo opačně. Koncem léta odjeli společně na západ. Hejtmanství se v království ujal Petr z Rožmberka, na Moravě biskup Jan řečený Volek. Karel zůstal v cizině do května 1340 a po krátkém pobytu na Moravě se opět odebral za bratrem do Tyrol potlačit odboj. Pobyt v Tyrolích a severní Itálii si protáhl do konce února 1341. V té době ztratil král Jan v Montpellieru i druhé oko a stal se úplným slepcem. Na jaře 1341 se spolu objevili v Čechách a došlo k závazné úpravě vztahu krále a jeho syna Karla. V červenci 1341 v Praze prohlásil Jan Karla a jeho potomky za své nástupce v Českém království.

Na přelomu let 1341/2 připravil Istivý císař Lucemburky i o tyrolský úděl. Tím si získal Ludvík Bavor další nepřátele. Nabízelo se spojení Lucemburků s Habsburky proti císaři, ale rakouský vévoda Albrecht byl tělesně ochromen a přemálo nakloněn válečnému dobrodružství ve spolku se slepým Janem. V únoru 1342 král Jan odevzdal na dva roky správu království do rukou Karlových, po vyplacení 5 tisíc hřiven. Jan vzal peníze a odebral se do Francie.

Fiala Zdeněk, Předhusitské Čechy
upravil **Milan Plšek**

Pozvánky z Kulturního střediska Dvorana

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o. pro Vás připravuje:

5. 7. od 19 hodin – **SVĚTLO A STÍN aneb Hudba od Bacha až po Queeny**
Účinkuje pěvecký sbor dětí a mládeže ze škol Gymnázium Grossenhain a Oberschule Ebersbach (Německo), sbormistr Stefan Jänke, varhanní doprovod Martin Škrabka.

Kaple Zjevení Páně – vstupné dobrovolné

14. 7. od 20 hodin – **REVIVALOVÉ LÉTO s WANASTOWI VJECY REVIVAL**
Fotbalový stadion SK Smiřice – vstupné 150 Kč (vstupenky k zakoupení pouze na místě v den konání koncertu)

25. 8. – **ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI**

Tradiční akci pořádá Cyklozastávka U Apače ve spolupráci s Kulturním střediskem Dvorana. Program bude upřesněn. Vstup volný.

13. 9. od 19 hodin – **4TET – SMIŘICKÝ RECITÁL**

Vystoupení populárního vokálního seskupení „mužů v černém“ – Davida Uličníka, Jiřího Korna, Jiřího Škorpíka a Dušana Kollára.

Kaple Zjevení Páně – vstupné 700 Kč. Předprodej bude zahájen v pondělí 4. 6. 2018.

15. 9. od 19 hodin – **VZTAHY NA ÚROVNI**

Vztahy na úrovni je velmi svižná moderní komedie Edwarda Taylora v režii Antonína Procházky ze zákulisí vysoké politiky, která nevynechává ani milostný život mužů sedících na vlivných křeslech v Evropské obchodní komisi.

Hrají: Lukáš Vaculík, Ivana Andrlová / Vlasta Žehrová / Olga Želenská, Viktor Limr, Martin Sobotka / Martin Zounar, Monika Absolonová / Kateřina Hrachovcová a další.

KD Dvorana (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

9. 10. – **Křest nového CD tria OPERA DIVAS (Andrea Kalivodová – Tereza Mátllová – Pavlína Seníć)**

Během posledního květnového víkendu proběhlo v Kapli Zjevení Páně natáčení nového CD tří předních českých pěvkyní, které bude pokřtěno v našem barokním skvostu.

Kaple Zjevení Páně (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

23. 10. od 19 hodin – **PAVEL ŠPORCL – POCTA PAGANINIMU**

Pavel Šporcl, nazývaný houslistou 21. století, během tohoto koncertu představí širokou škálu technických i zvukových možností houslí. Vtipně jej provází slovem a příběhy ze života N. Paganiniho, nejslavnějšího houslisty všech dob.

Kaple Zjevení Páně (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

27. 10. od 9 hodin – **PODZIMNÍ SLAVNOSTI VE SMIŘICÍCH**

Zbrusu nový program na nádvoří smiřického zámku – řemeslné trhy, ukázky řemesel, nabídka regionálních potravin a zábava pro celou rodinu. Program v jednání.

2. 11. od 19 hodin – **OSKAR A RŮŽOVÁ PANÍ**

Úspěšná hra vypráví o hlubokém přátelství desetiletého Oskara a jeho pečovatelky. Neúnavný rozumbrada, který zase tráví své dny v nemocnici, má díky hře vymyšlené baby Růžou možnost prožít si celý dlouhý lidský život. Od dětství, přes pubertu, první lásku, starosti dospělých a druhou mizu, až po stáří. A otázky, starosti i zážitky, se kterými se nechce svěřovat nechápavým dospělým, adresuje ve svých dopisech Pánu Bohu.

Účinkují: Jan Sklenář a Martina Eliášová (oba členové uměleckého souboru hradeckého Klicperova divadla).

KD Dvorana (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

9. 11. od 19 hodin – **MADAMME DE PARIS**

Radka Fišarová, jedna z našich nejlepších šansoniérek, se v Kapli Zjevení Páně představí se svým novým pořadem. Během večera zazní české i francouzské šansony a francouzské filmové melodie. Posluchači uslyší řadu

světových skladeb z repertoáru É. Piaf, Ch. Aznavoura, J. Brela, V. Cosmy, R. Lefébrea, ale i písně autorské...

Kaple Zjevení Páně (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

10. 11. od 20 hodin – **SVATOHUBERTSKÁ MYSLIVECKÁ ZÁBAVA**

V KD Dvorana pořádá Myslivecký spolek Labská rovina ve Smiřicích. (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

17. 11. od 10 do 17 hodin – **VÁNOČNÍ TRHY**

Pestrá nabídka vánočního zboží a výrobků uměleckých řemesel.

KD Dvorana – vstupné dospělí 30 Kč a děti 3–15 let 10 Kč.

23. 11. od 19.30 hodin – **SBOROVNA**

Původní česká komedie, která řeší problematiku učňovské mládeže prostřednictvím učitelského sboru. Je to nemilosrdná mozaika celé naší společnosti, která nejen pobaví, ale přinutí diváka se zamyslet, v čem to vlastně žijeme.

Účinkuje Divadelní spolek Krakonoš z Vysokého nad Jizerou.

KD Dvorana (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

30. 11. od 19 hodin – **TRAVESTI SHOW Techtle Mechtle**

KD Dvorana (program, vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

5. 12. od 16 hodin – **PŘÍJEZD MIKULÁŠE NA ZÁMECKÉ NADVOŘÍ S NADÍLKOU**

Zábavný podvečer s Mikulášem a jeho doprovodem.

19. 12. od 19 hodin – **VÁNOČNÍ KONCERT JAROSLAVA SVĚČENÉHO**

Kaple Zjevení Páně (vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

ŽENA ZA PULTEM 2 (Pult osobnosti) – termín v jednání

Je volební víkend. Jiřina, prodavačka v malém koloniálu, věří, že to konečně dopadne a komunisté vyhrají. Již dlouho se učí, jak se říknou čínsky rohlíky a vlašák, protože chce stačit čínským obchodníkům, kteří přijdou, až se rozjede obchod s východem. Číňané nezklamou, ti nejsou jako Rusové. Tentokrát to všechno vyjde a její syn Kája udělá hereckou kariéru, bude novým Vladimírem Brabcem. Hanka, která nakupuje u Jiřiny makrobiotickou stravu, se jí vysmívá. Komunisti nikdy nevyhrají a Jiřina je bláhová. Ale není náhodou naivní spíš Hanka, když věří, že s ní její stokilový muž Pepa drží dietu...?

Jiří Lábus a Oldřich Kaiser ve čtyřech rolích v režii Davida Drábka v komedii Petra Kolečka, která je tak šílená, že to možná jednou může být pravda!

KD Dvorana (termín, vstupné a datum předprodeje budou upřesněny)

Další pořady jsou prozatím v jednání.

Předprodej zajišťuje:

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o. – Turistické informační centrum, Palackého 125 (naproti kapli), tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz.

Po dobu nemoci paní Renaty Chmelařové zajišťuje předprodej paní Ladislava Reichová, Městský úřad Smiřice, podatelna – 1. patro, tel. 775 733 290.

Termíny předprodeje na podzimní pořady (s výjimkou koncertu 4TET) nejsou v termínu uzávěrky Zpravodaje stanoveny, informace budou zveřejněny na webu města www.mestosmirice.cz u odkazu Kultura.

Změna programu vyhrazena!

Za Kulturní středisko Dvorana se s Vámi těší na viděnou
Ladislava Reichová

REVIVALOVÉ LÉTO

WANAŠOWI VJĘGY
Revival

14. 7. 2018 od 20 hodin
fotbalový stadion SK Smiřice
vstupné 150 Kč
(vstupenky v prodeji pouze na místě v den konání koncertu)

Kulturní středisko Dvůrana s.r.o., tel. 602 316 525, kultura@mestosmirice.cz, www.kidvorana.mestosmirice.cz

4TET
Smiřický recitál

13. září 2018 v 19 hodin
Kaple Zjevení Páně
vstupné 700 Kč

Předprodej vstupenek od 4. 9. 2018.

**TANEČNÍ
PRO KURZ
DOSPĚLÉ**

Kurz bude probíhat každou středu od 20 hodin
v termínu **od 26. 9. do 7. 11. 2018**
(7 dvouhodinových lekcí)
v KD Dvůrana ve Smiřicích pod vedením
tanečních mistrů Tomáše a Kateřiny Chmelových.
Vhodné pro začátečníky a mírně pokročilé.
Kurzovné: 1 600 Kč za taneční pár

Přihlášky přijímá do 31. 8. 2018
Kulturní středisko Dvůrana, s.r.o.,
tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz

**PĚVECKÝ SBOR
DĚTÍ A MLÁDEŽE**

Gymnázium Gersdorffův, obec církevní evangelická Smiřice
škola Oborůch Ekerbach, škola Oborůch Gersdorffův, Hněvků
varhany: Martin Škrabka, sbormistr: Stefan Jánko

SVĚTLO A STÍN
hudba od Bacha až po Queeny
Čt, 5. 7. 2018 v 19 hod.
Zámecká kaple Zjevení Páně
Smiřice

DVORANA vstupné dobrovolné

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna Smiřice, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Integraf, s.r.o., Myslbekova 273, Náchod

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 350 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák Palackého ul. Smiřice, Tabák Zemanova ul., MěÚ Smiřice – podatelna a Městské informační centrum Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro Zpravodaj číslo 2/2018 – 12. 11. 2018.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

Stavební práce ve Smiřicích

Úpravy před nádražím

Vodovod – II. etapa